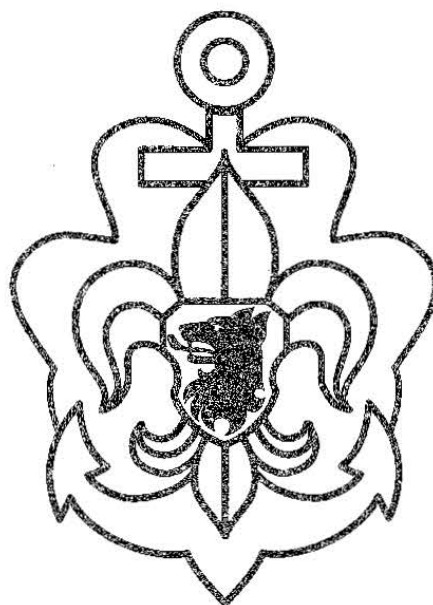
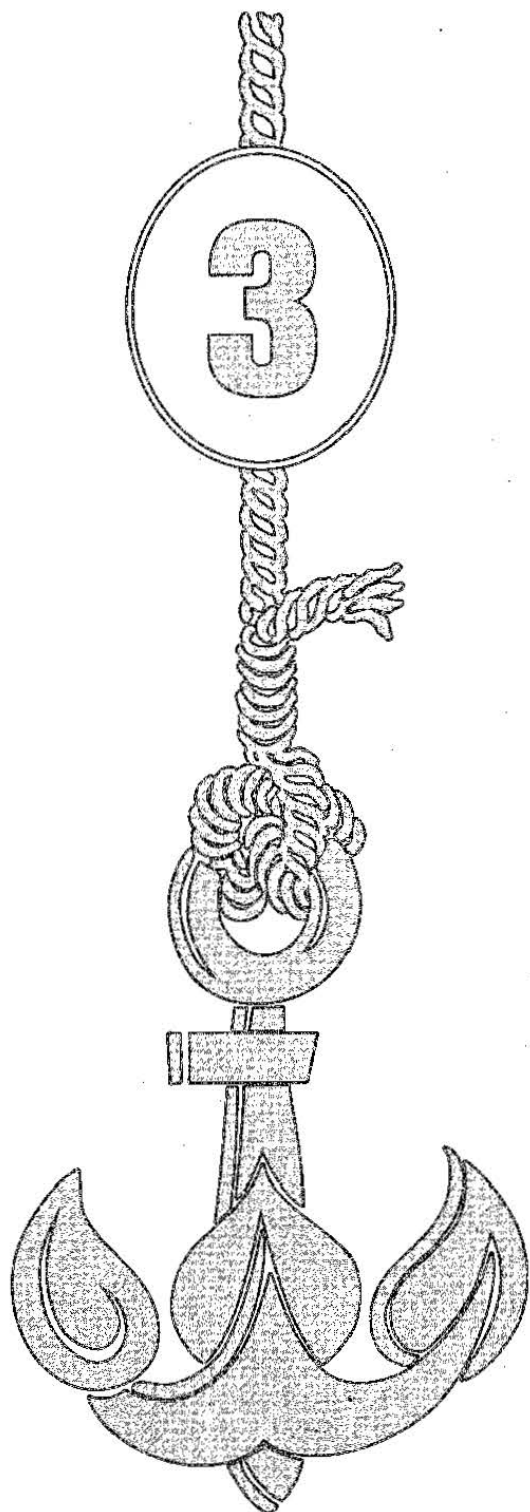

72

KAPITÁNSKÁ

POŠTA

HKVS

**zpravodaj
vodních
skautů
a skautek**

**r o č n í k
2005/2006**

Kapitánská pošta

Obsah	strana
Kapitáni a kapitánky	1
Bratři - To by si Dostojevský... ..	2-3
Výstava betlémů	3
Hra - Land art	4-5
Mimoňská skautská taneční	5
Zimní přechod Brd	5
HaHa	6
Výzva hospodářky HKVS	7-8
Svojsíkův závod	8-9
NA news	10-12
Hansovní reálie	13-15
Den v krojích	16-17
A zase plachty	18-19
Výzva hand for help	19
Zeměřas	20-21
Zamykání Doubravy	21
Seznam akcí	21
Zápis z rozšířeného jednání	22
zápis ze semináře K+K	22-25
Zápis z jednání HKVS 28.9.	25

Než lidé nedovedou milovat sebe. Chytráctví a vypočítavost není ještě sebeláskou. Miluj sebe a starej se o sebe. Nechtěj stále oblažovat, jen dělej svou povinnost.

Masaryk T.G.

Kapitáni a kapitánky!

Vím, že bych měl psát něco současného, ale nedá mi to, abych nepřipomněl jedno pozapomenuté výročí:

V lednu 1905 padla ruská pevnost Port Artur na Dálném Východu a car Mikuláš poslal na pomoc ruským vojskům válečné loďstvo pod velením admirála Rožděstvenského. V červnu si v průlivu mezi Koreou a Japonskem na tuto eskadru počíhalo japonské loďstvo pod velením admirála Togo. Rusové dostali silně na frak. Ztratili čtyři bitevní lodě, pátou potopila vlastní posádka, čtyři bitevní lodě se vzdaly. Několik křižníků bylo silně poškozeno (mezi nimi i ta Aurora, co později střílela na Zimní palác), některé tolik, že i je vlastní posádky raději potopily. Zbylé křižníky se rozptýlily (čili utekly) a většina z nich byla internována v neutrálních přístavech. Rusko válku s Japonskem definitivně prohrálo.

Následky byly nedozírné:

Na zbylých ruských válečných lodích byla utužována kázeň tolik, že už v červnu a potom v říjnu a listopadu vypukaly vzpoury námořníků (nejznámější na křižníku Potěmkin, přesně Křižácký Potěmkin Tauridský, o němž byl natočen působivý a dodnes uznávaný film). Po námořnících se bouřili přístavní nakladači, po nich ostatní dělníci, pak čerstvě osvobození muži a už to jelo. Když se mohli bouřit Rusové, tak to zkusili Poláci, po nich Maďaři, pak Rumuni, přeskočilo to do Rakouska, od Rakušáků se nakazili Němci a brzy celá Evropa chystala něco revolučního. A do toho Rakousko anektovalo Bosnu a to všechno dohromady připravilo kulisy pro první světovou válku a pro vzestup socialistických, nacionalistických a militaristických hnutí. Dopadlo to tak, že Japonsko, do té doby skoro středověk, skončilo jako velmoc, kdežto Rusko, do té doby velmoc, skončilo svými revolucemi, hladomory a gulagy skoro jako středověk. A my jsme se to při výročích říjnové revoluce, co byla v listopadu, učili jinak.

A to současné? Nezapomínat, připomínat a říkat pravdu.

A aby to nebylo jen chmurné: V onom roce jistý profesor Einstein formuloval svůj objev $e = m \cdot c^2$

Vezír

Bratři

(To by si Dostojevský smlsnul)

Lubina zabil Veliška. Inu, ne že by to nebyla tragická událost, to zas ano. Ale proč vlastně tak dlouho živila média? Máme tu například manžele Stodolovy. Nebo ty tři mladíky, kteří zabili spolužačku, jen aby si zkusili, jaké to vlastně je, zabít člověka. A co ten nezaměstnaný vysokoškolák, který bez emocí vraždil a bez emocí sedí ve vazební věznici. Jediné, co je ochoten vysvětlit, je zásadní rozpor, ve jménu knihy, kterou v době činu četl. Co je tak zvláštního na smrti televizního pracovníka?

Policejní psychologové se hned dali slyšet, že je hloupost jít proti ozbrojenému člověku. Ech, profesionálové. Asi ano, byla to chyba. Však za ni zaplatil vysokou cenu. Jenže něco jiného je URNA a něco jiného necvičený amatér. My na kurzech také učíme, že při poskytování první pomoci člověk nesmí ohrozit sám sebe. Jenže kdo jsme, abychom soudili člověka, který bez pomůcek vběhne do hořícího domu, odkud slyší dětský křik? Je chyba, když člověk jde k autu, ze kterého po nárazu teče benzín? To skutečně může bouchnout. (Na druhou stranu zkušený hasič vám řekne, že filmy plné vybuchujících automobilů jsou hloupost. Ona jsou auta dost obtížně zapalitelná). Co dnes je již skoro neomluvitelné, je ošetřovat bez použití gumových rukavic. Ty se vejdu do každé skautské lékárníčky a já osobně znám nejméně jeden příjemnější způsob, jak chytit AIDS.

Pro člověka průměrně odvážného je těžké nečinně přihlížet ohrožení druhého. Proto se tak těžko vysvětluje, že dnes by laik měl omezit své působení v první pomoci na minimum. A co když potom jde o něco vážnějšího. Pasivita, která je třeba na místě, je hodně těžko snesitelná a vyžaduje hodně síly. Při řadě simulovaných akcí, které provází naše zdravotní kurzy, musí frekventanti vyjednávat tu se sebevrahem, tu s cvokem ověšeným plastickou trhavinou. Pokud je u toho skupina, prakticky vždy se najde někdo, kdo se na neškoleného správně snaží navázat kontakt, v zápětí na druhé straně někdo nevydrží nečinnost a do rozvíjejícího se rozhovoru vstoupí. Což by v realu mohl být malér.

Zajisté, je otázka, co stojí za riziko. Když jsme otevřeli čajovnu, řekli jsme si s partnery, že v případě přepadení lupičem, (doufejme, že k tomu nedojde, již proto, že nejsme lukrativní objekt pro přepadavače) v klidu a míru vydáme kasičku. Ještě v ní nebylo tolik, aby stálo za to přijít k úhoně. A asi ani tolik, aby stálo za to, kvůli tomu ublížit druhému. Leč pan Velišek nebránil peněženku, ale osobní bezpečnost druhého. Čili jeho akce je spíše zdůvodnitelná.

Tak jo, ať si profesionálové říkají co chtějí, pan Velišek byl, ne-li hrdina, tedy přinejmenším průměrně odvážný člověk, který nevydržel pasivně přihlížet. Chyba? Jestli jo, tak odvalu takto chybovat mu i za cenou, kterou zaplatil, skoro závidím.

Pro paní Veliškovou je to situace nesmírně těžká. Kdo by chtěl říci opak, byl by hlupák. Leč pro Lubinovu rodinu je to neméně těžké. O sestru se po smrti matky staral a byl k ní laskavý. Je snad lehké vyrovnat se s tím, že člověk, kterého známe z tohoto pohledu, zabil? A je snad pro otce snadné vyrovnat se s tím, že ze syna je všemi opovrhovaný vrah? Než zvíře zvané media chtělo svou dávku potravy a tak jsem zaregistroval několik pořadů na různých programech a řadu rozhovorů v novinách a časopisech, v nichž žurnalisté vkládali nevěřící prst do rány vraždy sestry a otce. Mně vám to připadalo nesmírně surové k trpícím lidem. V rámci vendety mstitel obětí prostě zabije. Tohle mi spíš připomíná známého amerického juristu Lynche.

To ale ještě není vše, čeho jsem si na medializaci případu všiml. Mě zarazily reakce paní Veliškové. Pomiňme, že za ní opět chodila mediální procesí. Inu dejme tomu, že jí opakované mluvení o ztrátě pomáhalo se s ní vyrovnat. To je pochopitelné. Někdo se s bolestí ukryje někde v koutku, někdo se z ní potřebuje vymluvit. Obě cesty jsou běžné vyrovnání se s tragickou událostí.

Paní Velišková opakovaně popírala, že by manžel byl hrdina. To mě překvapilo. Nejsem psycholog, tudíž se asi mýlím, ale spíš bych čekal, kdyby si ho glorifikovala. Kdyby z něj dělala ikonu. Tady jsem měl (snad chybný) pocit, že manželovi jeho čin má za zlé. Jako by si chtěl sobecky zahrát na geroje a ona tu teď musí zůstat sama s dcerkou. I když i tento pohled bych dokázal pochopit. Není tak nelogický, jak se zdá na první pohled. Skutečně: nebránil své hnízdo, svou rodinu, takže to byl čin „zbytečný“.

Nejvíc mě ale překvapila její rozhovor v MfD. Na otázku, zda mluvila s dívkou, kterou její manžel zachránil, odpověděla, že ne. Ale že byla první, které po manželově smrti poslala SMS: Můj manžel Michal, otec osmiměsíční holčičky, zemřel. Na reakci novináře, že to byla hodně tvrdá SMS odpověděla: Víím, že ta esemeska byla krutá, ale já to tak i zamýšlela. Byla jsem prostě strašně našťvaná.

Cítíte to? Byla našťvaná, že zemřel manžel a ne ona dívka. Ale nebyla našťvaná na náhodu, která to zavinila, nebyla našťvaná na vraha. Byla našťvaná na dívku, která byla napadena. Dívce, která prožila psychické trauma z napadení, střelby a smrti (a dám krk, že si uvědomovala, že pan Velišek zemřel, protože ji bránil, o to celé má horší, než kdyby Lubina střelil na ni a náhodou trefil někoho jiného) dala jasně vinu za smrt svého manžela. To přeci je surovost.

Byl by to čin ještě omluvitelný afektem, pokud by ho s odstupem litovala. Ale ona nelituje. Možná, že litovat začne později, možná, že nikdy, nevím. Ale je to jev, který pozoruji dlouho.

Odmítání „náhodné“ smrti. Když zemře pacient, čím dál častěji za to může lékař a proto se množí žaloby. Pravda, většinou neopodstatněné, kdy soud rozhodne o nevině. Jenže: Znáte to paninko, doktor doktora nepodtrhne, to oni ho z toho kolegáčkové vysekali, hajzla (Jo paninko, kdyby to tak doopravdy bylo). V případě, o kterém dnes piši je tedy vina mladá dívka.

Je vinna mladá dívka?

Jezevec

Výstava Betlémů

Od 16. prosince 2005 do 6. ledna 2006 se bude v Praze opět konat velká výstava Betlémů. Betlémy budou vystaveny pravděpodobně v kostele P. Marie Sněžné na Jungmannově náměstí nebo U Kajetánů v Nerudově ul. v Praze 1 (místo je zatím v jednání). Na výstavě máme možnost prezentovat vlastní

skautské Betlémy. Prosíme o zapůjčení po dobu pořádání výstavy vašich Betlémů, ať již historických nebo současných, papírových, které byly vydány tiskem, či vlastních malovaných, trojrozměrných vyřezávaných či modelovaných atd.

Při zapůjčení, prosíme, uvést autora Betlému a dobu vzniku příp. další zajímavé údaje, uvítáme i fotografie Betlémů či odkazy, tipy na vlastníky skautských Betlémů. Betlémy shromažďujeme na adrese: Pražské rady Junáka (Bubenská 6/1542 – dům nad stanicí metra C-Vltavská,

Praha 7-Holešovice), tel.: 220 802 340, e-mail: prj.tajemnik@volny.cz

Tomáš Szennai, tajemník PRJ

Land art

Fyzická zátěž:	1
Psychická zátěž:	2
Čas na přípravu:	0
Instruktorů na přípravu:	0
Čas na hru:	2-4,5 hodiny
Instruktorů na hru:	1
Počet hráčů:	10-30
Věková kategorie:	libovolná
Prostředí:	Libovolný kus krajiny
Denní doba:	dopoledne, odpoledne
Roční doba:	kdykoliv
Materiál:	Nůž, sekera, pila, rýč

Cíl:

Rozvoj tvořivosti, posílení vztahu k přírodě.

Charakteristika:

Dílna. Vytváření uměleckých děl přímo v přírodě. Inspirací a jediným materiálem je krajina a dostupné přírodniny (tedy i lidské tělo).

Libreto:

Člověk vyšel z přírody. Od svého počátku patřil do krajiny, která nejprve utvářela jeho. Později však začal přetvářet on ji. Původně za sebou zanechával jen stopy - otisky chodidel v hlíně, zlomené větve - to byly první zásahy člověka do krajiny. Později, když nabyl větší zručnosti a rozumu, začal přírodu vědomě využívat - z pazourku si vyrobil první zbraně, vykopal jámu na mamuta, postavil si první chýše. A právě v té době vznikají v jeskyních první malby. Mezi první patří otisk lidské ruky v hlíně, nalezený v jedné z francouzských jeskyní. Oním vědomým zanecháním jedinečné lidské stopy si člověk uvědomil svoji existenci a tím ji stvrdil. O jeskynních malbách se míní, že první pravěcí umělci zobrazovali to, co zažili. Jiný výklad spojuje malby se šamanstvím: výjev na skalní stěně zobrazoval budoucnost, šaman do ní lovce zasvěcoval a připravoval je tak na úspěšný lov. To jsou vlastně tendence, na které se celé umění vždy dělilo a dělí. Buď zobrazuje nějaký už prožitý či právě prožívaný stav, nebo ideu jiné, lepší či horší skutečnosti.

Později se stal člověk zemědělcem, přimkl se k půdě, pochopil její zákony. Vznikala první náboženství a člověk se snažil své bohy (a svůj vztah k nim) zobrazit. Byli to bohové živlů - Země, Povětrí, Slunce, Blesku, všichni měli tajemnou, člověkem pokorně respektovanou moc. Sobě člověk stavěl skromná obydlí, na oslavu a usmíření bohů honosné svatyně a obětiště. Tak vznikly zikkuraty, pyramidy, Stonehenge, řecké chrámy, gotické katedrály...

V samotném 20. st. jsme bohužel svědky spíše hrubých, necitelných a nezodpovědných zásahů do krajiny. Člověk zapomněl na své bohy a oslavuje sám sebe jako všemohoucího. Tak vznikají velkoměsta s jejich továrnami, gigantické přehrady, atomové střelnice... a každý další velký zásah do přírody už hraničí s nebezpečím narušení celkové přírodní rovnováhy.

Těžko říct, kdy vlastně člověk ztratil pokoru před přírodou a jejími zákony, první známky toho však můžeme sledovat už v renesanci - s její oslavou lidského těla, lidských dovedností a možností. Velkou ránu pak přírodě zasadili osvícení vědci, kteří ji prohlásili za nehodnou jakéhokoliv tabu - úkolem člověka je prý prozkoumat ji a postupně si ji úplně podmanit. To vyvolalo reakci především filozofů a umělců, kteří se dali přímo na útěk do přírody. Byl to však útěk jedince, jehož příkladu nedokázalo následovat celé lidstvo. Po mnoha takových nezdařených útocích však došla doba tak daleko, že "návrat k přírodě" se stává jedinou možností přežití. Zdá se, že mezi prvními to opět pochopili umělci a filozofové. Na začátku 70. let vzniká výrazný umělecký směr LAND ART. Ke svému vyjádření umělec používá krajinu a přírodniny, které v ní nachází. Ideálem je dílo, které je lidského původu, ale přitom přírodu nenarušuje, patří do ní, dotváří ji, nepřekáží v ní a neznečišťuje ji. Není to návrat zpátky na stromy, zrušení všech kladných stránek lidského pokroku - je to hledání prapůvodního lidství a jeho vztahu k našemu nejsoučasnějšímu poznání a způsobu života.

Otiskem dlaně v hlíně jeskyně se tento prostor stal poznaným. Malbou býka na stěně jeskyně bylo zvíře uloveno lidskou imaginací. Megalitickými stavbami Stonehenge člověk pozoroval pohyb Slunce a hvězd, aby vyčetl svůj vlastní osud. Kamenné pyramidy v Egyptě překonávají lidskou pomíjivost. Středověkou katedrálou se člověk sklání před stvořitelem tohoto světa. Člověk hledal spojitosti svého vlastního života s okolím, bedlivě ho pozoroval a řídil se jeho řádem. Zásah do tváře krajiny byl nejvyšším aktem poznání. Vraťme se k člověčenství, chtějme poznat kůru stromů, vodu, vlastní tělo, jeden druhého. Učme se vidět, slyšet, hmatat, cítit, chutnat. Pojdme otisknout svou dlaň do hlíny.

Realizace hry:

Program přibližuje a dává možnost vyzkoušet si principy tvorby významného stylu moderního umění, který je zároveň blízký východiskům hlubinné ekologie. Jednotlivá díla mohou být vytvářena buď jednotlivci, nebo skupinkami. Pro dobré vyznění celé dílny je nutné najít vhodné prostředí - tj. pokud možno členité a přitom prostorné, s dostatkem materiálu - kameny, suché stromy, padlé větve, listí, hlína apod. ... Zde se soustředíme a motivujeme účastníky textem libreta (či jiným podobným).

Po této motivaci je ještě nutné určit přesný čas na realizaci (i pyramidy musely být hotové dříve, než zemřel faraón) a ještě jednou zdůraznit ekologii a ideu Land artu (...dílo, které je lidského původu, ale přitom nenarušuje přírodu...). Poté již všechny zanecháme jejich tvůrčímu zápalu. Během prací musíme mít přehled, kolik tvůrčích skupin nebo jednotlivců vytváří svá díla. Průběžně je informujte o čase a můžeme s nimi konzultovat, inspirovat je, přiložit ruku k dílu...

Asi 3/4 hodiny v závěru si necháme pro "vernisáž". Společně se procházíme krajinou od jedné instalace ke druhé a o vzniklých artefaktech vedeme uvolněný a otevřený hovor, fotografujeme, rozjímáme apod.

-M-

zdroj: Zlatý fond her II/Praha, Portál 1998

Mimoňská skautská taneční

Skauting se snaží vychovávat mládež tak, aby byla všestranně vzdělaná, praktická a účelně naplňovala svůj volný čas. Ve společnosti se uměla správně chovat, pomáhala jeden druhému a čestně i radostně žila.

Jiří Reháček

První letošní lekce „Nových originálních skautských tanečních“ byla v pátek 30. září v Domě kultury „Ralsko“ v Mimoně, ve znamení country tanců. Kurs připravili činovníci střediska Junáka v Mimoně. V dalších lekcích, kterých bude sedm se závěrečným „věnečkem“, se frekventanti kursu naučí standardní a latinsko-americké tance. Učitelem není nikdo jiný, než výchovný zpravodaj Okresní rady Junáka z České Lípy – taneční mistr – bratr Jaran.

Proč taneční kursy?

Někteří lidé se dnes snaží ovlivňovat naši mládež tím, že jí říkají: „Skauting je přežitý a zastaralý. Vždyť měl ve společnosti své místo již skoro před sto lety a stále dělají jen nějaké dobré skutky. Nemá tedy dnešní mládeži v moderní době co říci.“ Přesto ale skauting má rozhodně lepší vliv na mládež než současné reality-show v našich televizích Prima a Nova. Předkládají špatné vzory, s výjimkou akce „Kapka naděje“, tolerují kouření, pití „šampusu“ přímo z lahví, veřejný sex, hrubosti a oslovování vole, vole... Rozhodně jim všem chybí kursy společenské výchovy, slušnost, tolerancie, úcta, takt, ohleduplnost, občtavost, upřímnost, skromnost a vůbec možnost být naší mládeži vzorem. Proto středisko Junáka v Mimoně rozšířilo svoji činnost o kursy tance a společenské výchovy. Organizování kursu se úspěšně zhostila občtává kapitánka 6. oddílu vodních skautek „Korál“, sestra Bublínka. Ta se svým oddílem nejenom výborně naplňuje skautský program a ideály, ale také zajišťuje humanitární akce jako je Květinový den, Kapka, nebo Tříkrálovou sbírku pro potřebné. Prostě dokazují, že mají srdce na pravém místě a nejsou lhotejní k „nemocem světa“. Díky pochopení představitelů města Mimoně se mohou skautské taneční konat v Domě kultury „Ralsko“, který získává stále větší a větší oblibu u Mimoňáků, takže si už dnes ani na „Dům družby“ nevzpomenou. Navíc rodiče uvítali, že vzhledem k systému práce ve skautské organizaci, jsou taneční kursy pro skauty a skautky zdarma.

Co se v mládí naučíš...

Páteční podvečery obohacují program skautské mládeže, která se umí sama nejenom dobře bavit, ale naučí se také pohybovat na tanečním parketu. Bude jí vlastní vhodné společenské chování, za které se nemusí stydět. A co se týče té připomínky některých lidí o dobrých skutcích? Kdyby ze všech skautských ideálů zůstalo jenom to, že skaut a skautka mají udělat každý den alespoň jeden dobrý skutek, bylo by všem lidem dobré vůle lépe. Vždyť ve světě je 36 miliónů skautů a skautek ve 214 zemích a to už je nějaká síla.

38. Zimní přechod Brd se uskuteční v sobotu 28. ledna 2006 s tradičním srazem účastníků v poledne na Kytínské louce.

K hojně účasti zve Pražská rada Junáka. (Informace tel.: PRJ 220 802 340, e-mail: prj.tajemnik@volny.cz)

Hanzovní halsování IV.

slabikovky

Skaut je tvor zvidavý a hravý. Přesvědčily mě o tom Vaše správné odpovědi, které jste zaslali. Průběžné pořadí se budete dozvídat postupně, ale všichni, kteří ještě nezačali, mají čas poslat správné tajenky z prvního kola do 31.12.2005. První kolo naleznete v čísle deset loňského ročníku. Teď se podíváme na slabikovky. Jde o obyčejné křížovky, kdy se do jednoho políčka vpisuje celá slabika a ta musí dávat smysl zleva doprava i seshora dolů. Alespoň si zopakujete, co jste se učili v češtině o dělení slov na slabiky...

	1	2	3	4	5	6
A						
B						
C						
D						
E						

	1	2	3	4
A				
B				
C				
D				
E				

- A : spojka vylučovací, australský vačnatec, část písně
 B : chytit, kolek nebo známka vyjadřující cenu
 C : opak pravé, TAJENKA, předpona vyjadřující tisícinu
 D : malý kus nerostu, pasti na škodnou
 E : bezhlučné stavy, ženské jméno (24.5.), vedoucí družiny
 1 : nepřivoditi strach
 2 : způsobující bolest, páteční nervstvo
 3 : otočit na bok, část tkacího stavu, německý souhlas
 4 : Klub Angažovaných Nestraníků, rozpočtář, opak muže
 5 : tlustokožci, s radostí
 6 : potrubí pro splaškovou nebo dešťovou vodu

- A : nepřivezená na místo
 B : ranní vláha, srážka
 C : TAJENKA
 D : striktní zákaz, pásovec
 E : nízké sedátko bez opěradla
 1 : římský krutovládce, středověká plachetnice
 2 : solomizační slabika, bez ostatních, to o čem se nemluví
 3 : určená, řecké písmeno, pysk
 4 : část auta, malá pera

	1	2	3	4	5
A					
B					
C					
D					
E					
F					
G					

	1	2	3
A			
B			
C			
D			
E			
F			
G			

- A : stát v Africe
 B : ochutit soli
 C : textový záznam, rozvíjení pupenů (řídce)
 D : otec Kazi a Tety, TAJENKA, průhledný materiál
 E : mořská skaliska, vylučovat tekutinu (např. slzy)
 F : mořský živočich
 G : francouzský komik (nebo též oslovení otce)
 1 : náprava špatného stavu, zkratka Územního odboru
 2 : text k obrázku, církevní činovník
 3 : svalová hmota, přehledy (např. utkání), chuťové vjemy
 4 : trpaslík, herecký výkon
 5 : nervové poruchy, sehnout

- A : neroní
 B : Španělské město
 C : zápor, dobrý společný výkon
 D : TAJENKA
 E : přetvářka, spojka souřadná
 F : vztahující se k dolině
 G : exkrementy
 1 : netopí se, druh nosníku z příhrad
 2 : správně (řídce), stálost, spoj
 3 : nedokončený, zdroje psaného textu

Pomůcka : KALE

Připomínám, že soutěží družiny, kterým může pomáhat jeden pomocník starší 18-ti let. Máte za úkol napsat správné znění tajenek (označeny šedě – každá správná odpověď za 2,5 bodu) a napsat co všechny výrazy spojuje (správná odpověď za 2 body). Odpovědi můžete zasílat do 15.2.2006 na adresu: František Pospíšil, Zahradní 2480, 440 01, Louny nebo na e-mail: postakml@tiscali.cz nebo pomocí SMS na mobil 777 000 344. U odpovědi musí být uveden název družiny, může být uvedeno jméno kormidelníka a kontakt. Pomocník přiměřeně pomáhá s vyhledáváním vhodných zdrojů informací a vysvětlením pojmů. Není důležité vyhrát, ale být připraven.

Výzva hospodářky Kapitanátu vodních skautů

Sestry a bratři,

v Kapitánské poště č. 10, ročník 2004/2005 byla otištěna Vyhláška Hlavního kapitanátu vodních skautů č. 2/2005 **O příspěvcích na provozní výdaje zvláštní jednotky 900.01 Kapitanát vodních skautů.**

- Dle této vyhlášky jsou registrované vodácké jednotky povinny odvádět Kapitanátu příspěvek, který má kryt částečné provozní náklady KVS.
- Výše příspěvku pro rok 2005 byla stanovena na 10,- Kč na registrovaného člena.
- Tento příspěvek **NENÍ** odvodem vyšším organizačním jednotkám a přístav či středisko o něm účtuje na základě vyhlášky jako o daru.
- Tento příspěvek by měl být uhrazen do jarního srazu, pro letošní rok byl termín posunut do podzimního srazu.
- Dary na činnost KVS na základě darovacích smluv č. 2005/01 až 2005/12 jsou považovány za tyto příspěvky.

Dovolují si upozornit, že do podzimního srazu tento příspěvek uhradily následující jednotky:

číslo	datum	plátce
DS01	16.4.2005	Jablonec, 512.01 – 3 oddíly
DS02	16.4.2005	Mimoň, 511.05, 6.DOVS – 1 oddíl
DS03	16.4.2005	Česká Lípa, 511.01, 5.OVS – 1 oddíl
DS04	16.4.2005	Mimoň, 511.05, 2. a 3.OVS – 2 oddíly
DS05	16.4.2005	Mimoň, 511.05, 7. OVS, vlčata – 1 oddíl
DS06	16.4.2005	Pardubice, 532.07, Sedmička – 4 oddíly
DS07	16.4.2005	Pizeň, 323.09, přístav Omaha – 6 oddílů
DS08	16.4.2005	Neratovice, 216.08, přístav – 5 oddílů
DS09	16.4.2005	Jilemnice, 514.11, 42. a 43. OVS – 2 oddíly
DS10	17.4.2005	Ostrava, 816.14, přístav Eskadra – 4 oddíly
DS11	17.4.2005	Kolín, 214.09, přístav – 3 oddíly
		Praha 7, 117.33, přístav Zlatá kotva – 3 oddíly
DS12	17.4.2005	
ZP14	21.6.2005	Opařany, 317.13, přístav – 6 oddílů
ZP15	15.10.2005	Liběchov, 216.07, přístav – 2 oddíly
ZP17	15.10.2005	Liberec, 513.10, přístav Maják – 5 oddílů

Kapitanát vodních skautů eviduje ke dni registrace 168 oddílů vodních skautů, z nichž zaplatilo poplatek výše uvedených 48 oddílů. V případě neshody počtu registrovaných členů a počtu členů, za které byl příspěvek zaplacen, je výše uvedeným oddílům nedoplatek rozdílů prominut.

Žádám uvedené přístavy a střediska z Jablonce, České Lípy, Pardubic, Jilemnice a Kolína, aby na adresu Kapitanát vodních skautů, Praha 1, Senovážné náměstí 24, 116 47, zaslali jeden originál darovací smlouvy.

Dále vyzývám všechny jednotky vodních skautů, které nejsou v seznamu uvedené, aby urychleně uhradily příspěvek na nový účet KVS. V případě, že tak neučiní do setkání na Tortuze, které se uskuteční 2. 12. 2005, bude o jejich příspěvku účtováno jako o neuhrazené pohledávce. Počet registrovaných členů vaší jednotky vám sdělí naJa nebo Vezír.

Kapitanát vodních skautů založil dne 5. 10. 2005 nový běžný účet z důvodu výrazně nižších nákladů. Tento účet spravuje eBanka, a.s., se sídlem Na Příkopě 19, Praha 1, 117 19, IČO 005 62 246.

Název účtu: JUNÁK – Kapitanát vodních skautů

Číslo účtu: 666 55 333/2400

Banka: eBanka, kód banky 2400

Při platbách KVS používejte výhradně tento účet. Běžný účet u České spořitelny a.s. bude během následujících dní zrušen.

VARIABILNÍ SYMBOLY:

Při platbách na účet KVS používejte tyto variabilní symboly, jinak není možné platbu dešifrovat.

11xxxxyzzz – poplatky na akce (Navigamus 2006, lze též hradit přímo na účet Navigamu)

81xxxxyzzz – dary na akce (nutno sepsat darovací smlouvu)

89xxxxyzzz – dary na činnost KVS (k tomu je nutno sepsat darovací smlouvu)

99xxxxyzzz – příspěvky dle vyhlášky č. 2/2005

kdc xxx označuje evidenční číslo okresu, yy evidenční číslo přístavu či střediska a zzz evidenční číslo oddílu, za který je částka hrazena. V případě platby za celý přístav uvádějte na místo zzz tři nuly (000).

Děkuji, naJa

Svojsíkův závod

Celostátní kolo – Lanškroun 2005

Celostátní kolo, už to zní mysticky. Celé to začalo na konci školního roku 2004-2005, kdy jsme se odstartovali přípravu na okresní kolo. Drtivý úspěch v okresním kole a následující překvapující úspěch v krajském kole nás katapultovaly do celostátního kola a mi jsme byli tam, kam jsme ani nedoufali, že postoupíme.

Je ráno, 30. září 2005, odcházím se na dvě hodiny podívat do školy, poté domů a odjíždím do dalekého Lanškrounu. 1. auto se mnou a několika dalšími z posádky vyrazilo kolem 12 hodiny polední a po bezproblémové cestě dorazilo na místo určení asi kolem půl třetí. 2. auto vyjízďelo asi o hodinu a půl později, což mělo za následek, že jeho osazenstvo nestihlo zahajovací nástup a fotografování jsme museli přesouvat na jiný čas. V tomto ohledu nám pořadatelé vyšli vstříc. Celý třídenní program začal poměrně špatně organizovaným nástupem v půl čtvrté pátečního odpoledne. Hlídky po zdoluhavém rovnání a zkoušení našich zeměpisných schopností (*pozn. rovnali jsme se podle krajů od západu na východ*) nastoupily, byl oznámen již srozumitelně a jasně program, následující fotografování a systém výdeje stravy, který byl, nutno říci vynikající, jelikož se nemusely čekat nekonečné fronty u výdeje. Po nástupu jsme počkali na zbytek posádky, vyfotili se, vybalili do chatky a poté hurá na večeri. Nutno podotknout, že kvalita stravy se zdaleka nerovnála systému organizace výdeje. Po večeri následoval volný program, večerní nástup s modlitbou, porada rádců a podrádců s velením závodu, na které se mimo jiné losovali čísla startu na trať, naše číslo bylo 17, což z našeho pohledu bylo číslo velmi dobré. Náš start byl tím určen na čas okolo jedenácté, což bylo příjemné, jelikož jsme nemuseli vybíhat v ranní mlze a zimě. Poté už následoval jen odchod na kutě, u někoho brzký, u někoho pozdní.

Den D – sobota 1. října 2005. Ráno byl budíček nastaven již na šest hodin, takže se ne každému chtělo vstávat na „rozcvičku“, dalo-li se tomu tak říkat. Vstali jsme nakonec všichni a vyklusli do úplné tmy podpořené vydatným mlžným oparem, který se ovšem během dne zvedl a mi si poté mohli užívat počasíčka, jak má být! Rozcvička stála, s prominutím, za nic, a všichni jsme se shodli, že jsme si při ní mohli tak maximálně něco natáhnout. Po rozcvičce se konala hygiena a snídaně, která byla již o poznání lepší, než včččřc. Mezi snídaní a startem probíhala horčičná příprava, balení věcí na trať a poslední doučování a opakování (*pozn. také jak u koho*). Zhruba s 20 minutovým předstihem jsme se vydali na kontrolu vybavení, kde nás bez problémů s plným počtem bodů pustili dál na start a ještě s námi prohodili několik slov a vyměnili několik vtipů.

Popis závodu bude sestávat z útržků mé dočasně vypovězené paměti důsledkem totálního vyčerpání průběhem závodu. Terénní kimovka jako druhá disciplína nás příliš nepřekvapila, ale bodový zisk z ní nebyl příliš velký. To především díky druhé části, poznávání chyb v textu, který jsme za daných 5 minut ani nepřečetli. Co se dalo dělat, 10,5 bodu ale opravdu nebylo hodně. Na druhé absolutně překvapivé disciplíně, ekosystém rybníka, jsme uspěli již o něco lépe, i když opět 15,5 bodu není moc. Zde se měli poznávat živočichové a rostliny žijící okolo rybníka a vyplňovali se dva testy z ekologických a botanických okruhů. Jeden z největších našich omylů se stal na stanovišti třetím. Signalizace a šifry, zdánlivě jednoduchá věc nám dala tak málo bodů, 13,5, jako skoro žádná jiná. Úkolem bylo rozdělit se na tři dvojice, poté první dvojice měla rozšifrovat zprávu, odeslat nějaký nesouvisející text na druhé stanoviště a to ho mělo předat na stanoviště třetí, kde vše zapisovali. Naším omylem bylo to, že jsme jedno písmeno u příjmu vynechali, takže nám více jak půl šifry poté nesouhlasilo. Pátá kontrola byla specifická. Na mapě, kterou jsme dostali na začátku závodu, byla zakreslena stanoviště 1 - 5a a 9. Mezi těmito body se odehrávala pátá kontrola, azimut a práce s mapou. Úkolem bylo co nejpřesněji zakreslit následující stanoviště a dostavit se na něj. Tento úkol byl pro nás jako stvořený, 28 bodů odpovídá za všechno. Šestá stanoviště byla stavba stanů, hlavním překvapením byla stavba podsadových stanů typu „A“. Bylo zapotřebí jim ukázat, jak se to staví, tak jsme to v pohodě postavili za daný časový limit s plným počtem bodů, což nás velmi potěšilo a vrátilo nám chuť k závodu. Na sedmé kontrole na nás čekal skauting, historie a skautské symboly. 15,5 bodu, velmi slabý počín. Úkolem bylo „poskládat“ správně nášivky na skautský kroj a poté zde byli ještě nějaké testy, plnilo se ve dvojici a čtveřici. Na osmé disciplíně, první pomoci, jsme získali 20 bodů, šlo převážně o poskytnutí pomoci figurantovi a zodpovězení několika teoretických otázek. Deváté stanoviště nás opět překvapilo, jelikož jsme ho absolutně nečekali. Ale našťástí nás oheň a třídění odpadu zastihlo v dobrém rozpoložení. Vytvořili jsme si nový rekord v přepálení provázku 60 cm nad zemí, 5:18 je vskutku pěkný čas, plnilo se po dvou na třídění odpadu a ve čtyřech jsme roztápěli. Počkali jsme, než dva členové dotřídí odpad, dostali jsme 29 bodů do průkazky a vyběhli vstříc další kontrole, v pořadí desáté, vazbám. Zde bylo úkolem vytvořit pomyslné písmeno „A“ pomocí připravených kulanů a vazeb provazů a přemístit pomocí čtyřech přivázaných provazů na vrchu „A“ po dráze dlouhé asi 7m. Hodnotila se kvalita vazeb, čas a jestli jsme přemístili pasažéra, popřípadě, kolikrát se dotkl země. 29 bodů nám velmi posílilo již velmi skleslou psychiku již dost značným vyčerpáním. Dalším, jedenáctým, úkolem byla překážková dráha, která ještě více podpořila naši únavu. Dostali jsme 27 bodů, za což jsme byli velmi rádi a vydali jsme se vstříc uzlování. Zde jsme byli překvapeni netradičními uzly. Rozdělili jsme se na dvě trojice, jedna šla vázat „tradiční“ uzly, a druhá „netradiční“ uzly. S 16 body jsme byli věru spokojeni, jelikož speciální uzly nejsou naše silná stránka. Další kontrola měla název cyklistické znalosti a dovednosti. Velmi nás zde potěšil bodový zisk 28 bodů, celkem za opravu kola, třídění povinných věcí na kolo a poznávání dopravních značek. Odběhli jsme k další půlené kontrole 14a, která měla jeden konec na jednom břehu rybníka a druhý na druhém, již z mapy nám bylo jasné, že půjde o nějakou dopravu na lodích a dle očekávání na nás čekaly rafty. Úkolem bylo se co nejrychleji přepravit k bontonu doprostřed rybníka, zapamatovat si papír se symboly 5 x 6, klasická kimovka, a poté co nejrychleji dojet k odevzdání. Zde odevzdat a moci se jít naobědvat. Mělo to ale háček, my jsme si nevědomky papír, na který jsme měli zakreslit symboly otočili „vzhůru nohama“, takže nám nebylo uznáno z kimovky vůbec nic. Na konci jsme vypadali a také byli naprosto vyčerpání a dehydratovaní. Přec jenom po pěti a půl hodinách na trati se to dalo čekat. Musím ale podotknout, že celý závod byl perfektně zorganizován a technicky zabezpečen. Po závodu jsme se šli najíst, poté převléknout a další skvělou zprávou bylo, že hodinu po „obědč“ jsme dostali vočči, takže hlad nebyl. Vočcr se konal slavnostní oheň nevalné kvality, tudíž jsme se někteří odebrali dříve ke spánku.

Neděle 2. října 2005 pro nás začínala netradičně pozdě, to až v půl sedmé, ale tentokrát již bez rozcvičky, což potěšilo mnohé. Snídaně, osobní hygiena a poté završení celé akce: slavnostní průvod městem. Průvod na náměstí trval zhruba půl hodiny, a byl bezvadně zajištěný příslušníky SOS a pořadateli. Při vstupu na náměstí každá družina doslova „řvala“ svůj pokřik, a poté se zařadila na své místo. Připraveno bylo velké pódium, kapela, kterou jsme potkali již cestou a ceny pro vítěze. Když došlo na vyhlášení, jen se nám honilo hlavou: „Ať je to před půlkou, ať je to před půlkou.“ Dopadlo to pro naši posádku více než dobře, 5. místo je krásné.

Po slavnostním zakončení závodu jsme si ještě s vodními skautkami z Nového Města nad Metují zakřičeli poslední: „Svojsíkovu závodu Á-hoooj!“ a rozjeli se do svých domovů. Na tento závod budeme ještě dlouho v dobrém vzpomínat!

Za posádku Kosatek ze 42. OVS Kačeři Jilemnice kormidelník Pátek

NÁMOŘNÍ AKADEMIE NEWS

Námořní akademie v Roztokách u Prahy aneb měsíční odloučení bylo těžké (30. 9. – 2. 10. 2005)

Školní rok bohužel začal, ale mnozí z nás se vraceli v myšlenkách stále na konec léta, na letní část Námořní akademie v Nových Mitrovicích, která se opravdu vydařila. Na Třech jezzech jsme se konečně shledávali s našimi novými kamarády a bylo opravdu fajn loučit se se slovy: „Tak ahoj v pátek!“ Sejit jsme se měli poslední zářijový den v Roztokách u Prahy. Od šesté hodiny večerní postupně přicházeli malé a větší skupinky kadetů a bocmanů. Ve 20:00, kdy měl víkend být zahájen nástupem, se nás sešlo šestnáct kadetů, osm bocmanů a dva důstojníci. Z Plzně totiž měli přijet až kolem půlnoci.

Zahajovací nástup, kterého jsme se zúčastnili opravdu v hojném počtu, byl za námi a my se mohli s chutí vrhnout do večerního programu. Abychom kadetům dokázali, že ani víkendy nebudou procházkou růžovou zahradou, což si zajisté ani nemysleli, zahráli si hru Přenos zraněných. Ve čtyřčlenných skupinkách, kde byl vždy jeden slepý, němý, bezruký a beznohý, prošli trasu tak, aby na konci mohli být ze svých zranění vyléčeni. A aby to náhodou neměli jednoduchý, procházelo se velmi málo osvětlenými místy ☺. Poté jsme se vydali za brány tábora na silnici, po které teď stejně nic nejezdí, jak tvrdil Šťoura. Tam si vachty zahrály běhací hru Kámen-nůžky-papír. Jelikož však již byl noční klid, musely běhat potichu, fandit potichu a soupeřit taktéž potichu. To, že po silnici nic nejezdí, zase taková pravda nebyla, jak nám dokázalo překvapené auto, které tudy projelo uprostřed hry. Jelikož jsme nechtěli kadety odrovnat již na začátku víkendu, zahráli jsme si potom jednu poklidnou hru, založenou na pravidlech Kufru a Aktivit. Hra měla tři kola – slovní popisování, malování a pantomima. Jeden zástupce z každé vachty si vždycky vylosoval jedno slovo z jedné kategorie. Pokud měl slovní popisování, měl minutu na to, aby své vachtě popsal slovo, která má na lístečku, aniž by použil jeho kořen. Velmi dobře se tedy vysvětlovali slova jako přívěšek na klíče, telefonní operátor, apod. Někdy byl problém, že kadeti ani nevěděli, co to je, například u slova sakristie. Při kreslení měli minutu a půl na to, aby vylosované slovo nakreslili. Opět jsme si pro ně připravili taková jednoduchá slovíčka, jako je liposukce, software, trnkobraní, apod. Nejvíce se však kadeti vyřádili při pantomimě. Kor při svatební noci, kterou měl předvádět Šmudla. Chtěl na mě mít ještě před předváděním dotaz, ale já ho zamítla, což se mi nevyplatilo. Řekl totiž nevádi a začal hrát. Vrhł se na mě, a já než si v šoku uvědomila, co se vlastně děje, už jsem poloseděla pololežela na stole. Asistenci od jiných osob jsem mu v tu ránu zakázala. Naštěstí, nevím, co by chtěl vyvádět dál. ☺ Po Kufru jsme na kadety byli tak hodní, že jsme je poslali v klidu spát. V tu chvíli nikdo z nás netušil, co si na nás naši milí kadeti připravili.

Začalo to tím, že při kontrole, zda si opravdu potáhli postele půjčenými prostěradly, se zjistilo, že ani jeden kadet není v chatce. Nikdo z bocmanského a důstojnického nemohl pochopit, jak si to mohli dovolit. Naše našťvanost rostla a pořád jsme přemýšleli nad tím, jak kadety dostatečně potrestat. V momentě, kdy už vypadalo, že se vrátí a my je budeme moci pořádně seřvat, přišel jen jeden kadet - Lud'a. S naprostým klidem, jako by se vůbec nic nedělo. Prý neví, kde jsou ostatní a on se byl jen projít. Jeho drzost jen podporovala naši našťvanost. Zavřeli jsme ho do chaty a zakázali mu otevírat okna. Alespoň, že máme jednoho kadeta. Pak přišli i ostatní a strašně se divili, proč jsou chaty zavřené. Tak tohle byl už opravdu gól. Po krátké poradě jsme pustili kadety dovnitř, trest je ale nemine. To jsme však ještě netušili, co dalšího si pro nás připravili. Po krátké noci a probuzení náš čekal další šok. Kadeti sice byli v táboře, ale všechny věci z kuchyně a jídelny byly rozloženy na hřišti. Bocmany a důstojníky už málem omývali. Tak tohle nemělo obdoby. Vůbec jsme nechápali, kde se v kadetech vzalo tolik drzosti. Postupně jsme se posílali na hřiště se slovy: „Už jsi to viděl? Tak se jdi podívat na hřiště, nebudeš věřit vlastním očím.“ Nikdo opravdu nic nechápal. Pak byl opět nástup. Důstojník ve službě rozkázal: „Nechť se přihlásí ti, co mají co dočinění s vynášením věcí na hřiště.“ K šoku ostatních důstojníků a bocmanů se zvedly kromě všech rukou kadetů i ruce Raduš a Pavla. COŽE? Tak to byla asi první myšlenka, která nám proletěla hlavou. Poté jsme se dozvěděli, že jak útěk z tábora, tak vynesení věcí na hřiště, byli tajným úkolem od Raduš. Myslela jsem, že to se mnou sekne. Tak tohle jsem opravdu nečekala. A navíc bocmanka Lucka to věděla, nemohla nic říct a celou dobu hrála překvapenou s námi. Tak to se fakt povedlo. ☺

A začal dopolední program. Kadeti si vyzkoušeli, jak budou vypadat testy u čekatelek, my, bocmani jsme měli program s Pavlíkem. Z ústřížků, které jsme získávali při hrách na letní části nám teď vyšly souřadnice bodu na mapě. Na internetu jsme se snažili najít GPS, která by nám vyjela bod, který souřadnice uváděli, ale internet moc nefungoval a nakonec přesnější byla šikovnost bocmanů (jak jinak ☺). Usoudili jsme, že se máme vypravit na zámek do Roztok. Ale kdy, to nikdo neví. Nakonec jsme si taky vyzkoušeli několik testů k lodivodským zkouškám a usoudili jsme, že to asi také nebude žádný med (to však opravdu nikdo nepředpokládal ☺).

Abychom se od zkoušek odreagovali a využili krásného sluníčka, zahráli jsme si bocmani a kadeti dohromady hru Vzkazy z depa. Podle výšky jsme byly rozděleny do dvojic a naším úkolem bylo, abychom v nich za půl hodiny naběhali co nejvíce předem určených koleček. Jeden musel být vždycky v depu a druhý na trati. Jediný, čím jsme mezi sebou komunikovali, byl papír, na který jsme si psali vzkazy a počítali kolečka. Polovina hráčů se připravila na start a úmorná půlhodina mohla začít. Zpočátku se běželo lehce, ale poté, co jsme za sebou měli už asi čtvrt hodiny, bylo vyběhnutí do mírného stoupání na začátku zničující. Rozhodně mi jako pozitivní nepřipadaly vzkazy typu: „Už jen 20 minut ☺. Už jen 17 minut ☺“, atd. Půlhodina mi připadala spíš jako dvě hodiny. Přece jen však konečně zaznělo okruhem Raduš odpočítávání a hra skončila. Mělo to jedno velké pozitivum. Za celý den jsem se konečně zahřála ☺.

Spolu s Evíkem jsem se potom pustila do přípravování maskovačky, lépe řečeno vaření krve a těsta. Při pročítání receptů, jak vyrobit zvralky (mimochodem tvoří se ze samých dobrých věcí), puchýře a podobně se mi udělalo tak trochu nevolno, až jsem se z toho musela vydýchávat na terase. Přesto jsme s Evíkem pokračovaly dále. Nejtěžší bylo namíchat správnou barvu. Vypadaly jsme jak alchymisté, kteří po zrníčkách sypou barevný prášek a modlí se, aby jim nevyšla ani barva černouška, ani moči. Jelikož přišla jiná práce, museli jsme toho na chvíli zanechat. Jenže když jsme vrátili, s hrůzou jsme zjistily, že nám těsto zčervenalo tak, že se hodilo spíš na modelování svalů, než na kůži. A tak nám nezbylo nic jiného, než udělat těsto nové, tentokrát bez červenců. Myslela jsem si, že s mícháním barvy na krev to bude jednodušší, ale mylila jsem se. Bylo to snad ještě horší. Evík si každou chvíli lila tekutinu přímo z hrnce na ruku a barva pořád ne a ne vypadat reálně. Pak jsme se pokoušely společně si najít na těle ránu a vymačkat z ní trochu krve a porovnávat. Naštěstí se nepodařilo. Po asi hodině smíchávání malinové a jahodové se nám konečně povedlo krvavou barvu namíchat. Nejdůležitější suroviny pro maskovačku byly tedy připraveny a mohli jsme se tedy s chutí pustit do práce.

Mezitím, co kadeti hráli na Angličany proti Skotů, my se maskovaly. Letos maskovačka probíhala tak trochu jinak. Neudělali jsme to formou šoku, kdy kadeti nic netušící vběhnou na místo plně zraněných, ale jako hru, při které devět dvojic postupně obešlo všech devět stanovišť, kde se nacházel vždy jedno zranění. Poté, co dotyčného ošetřili, či neošetřili, jim zároveň pověděl, co udělali dobře, co špatně a mohli pokračovat. A tak si kadeti vyzkoušeli, jaké je to ošetřovat klacek v břiše, odřeninu, zlomeninu stehenní kosti, hřebík v ruce, spáleninu, atd. Vedli si různě, stávalo se i, že jednoho málem zabili a u druhého zase byly pochváleni, apod. Nedopustili se ale takových zlých věcí, jako že by klacek z břicha vytáhli a za to jim patří pochvala.

Nevím jak ostatním, ale mě ještě několik dní po Roztokách hrálo v hlavě: „Heel and toe, heel and toe...“. Tradičně se totiž večer konal country bál. Letos byl tak trochu zvláštní. Vždycky přebývali kluci a tudíž se stávalo, že pár kluků tančilo jako holky. Tentokrát tomu bylo naopak a to dost radikálně. Hodně holek muselo tančit jako kluk. Dokonce Kunhuta (pro ty, kteří ho neznají, tak je rodu mužského) aby se to nepletlo, byl převlečen za ženskou, ale stejně tancoval za chlapa ☺. Vyzkoušeli jsme si hodně druhů country tanců, některé nám přirostly k srdci více (např. pánům ty, při kterých se často měnily partnerky), některé méně. Ačkoliv ze začátku to vypadalo, že nám počasí nebude přát, nakonec se umoudřilo a tak se večer báječně vydařil. Není divu, že se nám potom ani nechtělo jít spát.

Druhý den ráno už nás nepřivítalo krásné sluníčko, ale zatažená obloha a déšť. A jak říkal již Netopýr na Námořní akademii v roce 2003, kdy lilo jak z konve a hřmělo: „Máme nádherné počasí na průzkum okolí.“ Ted' nám sice nehřmělo, ale přišlo dost. A opravdu, bocmani jej využili k průzkumu okolí, lépe řečeno, vydali jsme se k Roztockému zámku, který nám vyšel ze souřadnic. Na jeho krásné zahradě jsme našli i to, co jsme najít měli – poklad. Ten měl podobu šesti lodních pytlů. A nás bocmanů bylo na víkendů devět. Po návratu na základu jsme se dozvěděli, že lodní pytle měla dostat vachta bocmanů, která vyhrála na letní části, ale jelikož jsme se spojili do jedné vachty již v létě (my, bocmani prostě nedokážeme jít proti sobě), máme menší problém s rozdělením výhry. Rozhodnutí jsme si nechali na Rokycany, kde se snad sejdeme všichni. Víc hlav víc ví. A věřím, že jsme tak dobrá parta, že se u toho nepohádáme. ☺

Výsledky cvičných testů byly rozdány. Před námi už bylo jen smutné balení a uklízení. Kolem jedné hodiny odpolední byl závěrečný nástup. Jako kdyby samo počasí vědělo, že se opět loučíme, že se tři dlouhé a nekonečné týdny nevidíme. Opět totiž přišlo. Nestihli jsme se ani pořádně rozloučit, jelikož kadeti zjistili, že ještě stíhají dřívější vlak, my bocmani však drželi pospolu, douklízeli jsme a odcestovali předem naplánovaným vlakem. Před námi je již jen jeden víkend NA 2005. Bude se konat v Rokycanech ve dnech 21. – 23.10.2005. Ale o něm zase až příště.

Domácí úkol k čekatelským zkouškám - Myšlenkové základy skautingu

Úvaha na téma: Jaký je rozdíl v mém chápání skautského slibu a zákona dnes proti době, kdy jsem slib složila.

Skautský slib jsem složila v svých dvanácti letech na táboře. Od té doby uběhly už čtyři roky a já se na „věc“ hledím zcela jinak.

Pamatuji si, jaký jsem měla pocit, když jsem se dozvěděla, že je čas mého přechodu ke skautkám. Ten pocit byl totiž velmi smíšený. Na jednu stranu jsem byla moc ráda, že už ze mě bude „velká holka“, ale na druhou stranu jsem slib a s tím související i zákon brala jako povinnost, kterou se budu muset řídit, a určitě to nezvládnou. Měla jsem z toho spíš strach. Pak ale přišla sestřička Kendy, která mi vše vysvětlila a pomohla mi se na ten „Velký den“ připravit. Braly jsme spolu jeden řádek slibu za druhým a u každého si vysvětlily, co přesně znamená a co z toho pro mě vyplývá. Potom přišel na řadu i zákon, který jsem si oblíbila a řekla si, že se budu podle něj stále řídit.

Den slibu byl za mnou a já dostala modrý šátek, stala jsem se jednou z těch, kteří pro mě udělali v životě tolik. Měsíce ubíhaly a já si stále víc a víc uvědomovala, co že jsem to vlastně složila a jaký velký význam to pro mě v životě má. Dříve jsem si naivně myslela, že to, co je v těch řádcích napsáno, zvládnou vše plnit bez problémů levou zadní. To však nebylo tak lehké a já si dávala na vše pozor, stal se ze mě v určitých věcech jiný člověk. Jednoho dne se nás naše vedoucí zeptala, co jsme dnes udělaly dobrého pro druhé a já neměla, co říct a moc mě to mrzelo. Další den jsem vyhledávala něco, abych někomu pomohla a mohla se tím pochlubit. Když na to teď zpátky vzpomínám, brala jsem to jako mou povinnost. Jednoho dne jsem pomohla starší paní odnést její těžké tašky domů. Ta mi řekla, ať si druhý den k ní přijdu pro něco dobrého za mou ochotnost. Já jsem ale nepřišla a vůbec jsem toho nelitovala, ba naopak. Na schůzce se pak vedoucí zase ptala na naše dobré skutky, ale já jí nic neřekla. Už jsem to nebrala jako povinnosti, ale jako úplně normální věci, které by měl každý dělat bez toho, aby se tím později chlubil.

Od té doby se nesnažím úplně přesně dodržovat slib a všechny zákony jako jsem si to říkala v svých dvanácti letech, ale snažím se dělat věci tak, jak mi to jde od srdce a přijde mně to samotné správné. Už nevyhledávám dobré skutky, abych to pak někomu mohla vykládat, ale pokouším se o to, abych si pak sama sobě mohla říct, že jsem udělala něco, co někomu pomohlo.

Myslím si ale, že všechny zákony nelze stále dodržovat. Je nutné si uvědomit, že člověk nemůže stále mluvit pravdu a někdy je opravdu lepší pro toho druhého mu zalhat, neboť pravda je někdy krutá a bolestná. Ve většině případech je ale určitě lepší mluvit pravdu. Stejně se skoro vždy všechno nakonec provalí.

Marie Petroušková – Beruška – Jablonec nad Nisou

Než jsem složil skautský slib, účastnil jsem se už několik let oddílové činnosti. Měl jsem celkem představu o skautských zákonech a poslání skautingu.

Určitě jsem věřil, že neslibuji nic špatného a bral jsem slib vážně. Jasně jsem měl v tom, co to je být připraven pomáhat, protože příležitosti k pomáhání je všude dost. Taky jsem si zakládal na tom, že jsem skaut a že netrávím volný čas lumpárnami na sídlišti. Zvláště když jsem před zraky „sídlíšťáků“ nastupoval do vlaku a tajemně mizel do dálky sloužit vznešeným skautským myšlenkám (např. štípat dříví pro klubovnu v sousedním Ronově).

Dneska si myslím, že čím víc toho člověk ví a čím víc různých lidí potkává, tím víc musí o svém jednání přemýšlet.

Někdy je to i s pomocí složitější. Když budu pořád štípat dříví sám, druzí se to nenaučí a taky je to přestane v oddílu bavit. Je potřeba posoudit, co komu kdy víc pomůže.

V době, když jsem skládal slib, jsem jsem považoval za dobré spíš se neprat. Dneska si ale myslím, že někdy může být i potřeba přidat v nějaké rvačce ruku k dílu (samozřejmě jen v zájmu nejvyšší Pravdy a Lásky).

Podobně nebylo těžké vyjít se spolužáky, které jsem znal od dob mateřské školky. Horší je být zdvořilý k cizím spolucestujícím v nacpaném autobuse. Jak jsem se přesvědčil, ani uvolnění sedadla si nemusí každá dáma vysvětlit jako zdvořilost a je potřeba každou situaci posoudit zvlášť.

Ani s ochranou přírody to není tak jednoduché. Nestáčí v zimě krmit ptáčky a třídit odpad, ale snažit se žít co nejvíc v souladu s přírodou (neplytvat vodou, elektřinou, obaly, když jezdit, tak vlakem).

Skautský zákon pro mě dnes taky znamená, že se musím koukat naučit co nejvíc praktických činností a zvládnout školu, abych byl jednou co nejvíc prospěšný. Do budoucna to vidím tak, že dám přednost i špatně placené práci před pobíráním podpory. Anebo že se ve volbách budu hlasovat pro strany, u kterých nehrozí, že zakážou skautskou organizaci.

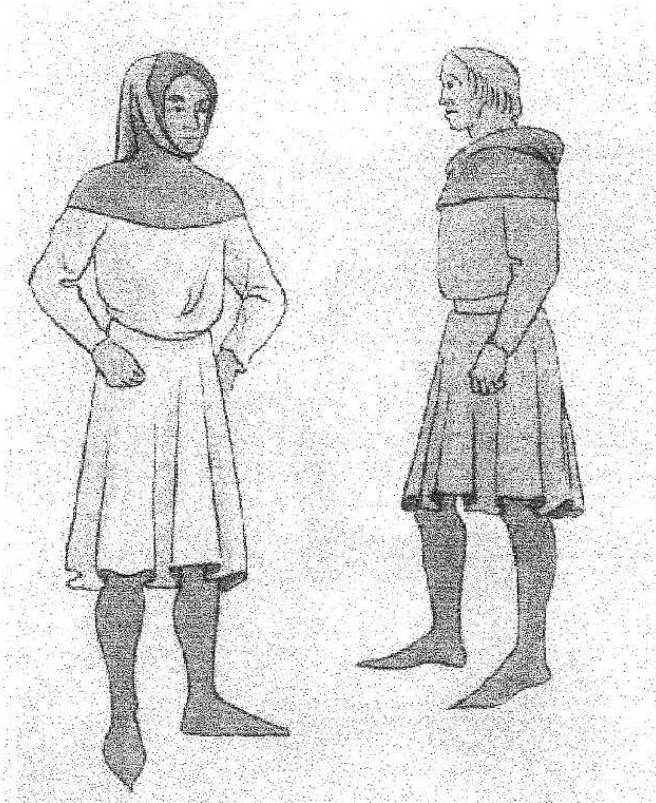
Jan Matěja – Šmuďla – Ronov nad Doubravou

Hanzovní reálie 2

Hanzovní kapitáni a námořníci

Na pomoc kvartýrům N2006

V raném období byl kapitán majitelem lodi, později jen velitelem z pověření rejdařů. Najímal a propouštěl posádku, nakupoval výstroj a proviant, uzavíral dopravní smlouvy. Musel být obratným obchodníkem, aby v případě potřeby zboží sám rozprodal a naopak nakoupil náklad pro zpáteční cestu. Velel osazenstvu lodi v boji proti pirátům a kapérům.

Kapitáni byli vybíráni z bohatých ženatých měšťanů, aby se bylo možno v případě nezdaru hojit na jejich majetku. Nezřídka se stali i koňšely nebo purkmistry.

Při sestavování posádky byl po kapitánovi nejdůležitějším kormidelník. Musel znát důležité kursy, mělčiny, proudy a větrné poměry, musel umět číst (to nebylo běžné), aby mohl používat již tehdy vydávané plavební příručky. Byl předurčeným zástupcem kapitána.

Posádku hanzovní lodě o nosnosti 200 tun tvořilo asi dvacet námořníků, od 15. století stačilo jen osm. Námořníci museli mít velkou fyzickou sílu, v pětatřiceti již byli považováni za přestárlé. Říkalo se jim bocmani a jejich předákům šifmani. Většinou nosili krátkou kazajku s širokým límcem a kapucí přepásanou opaskem, a těsně přiléhající

punčochy. Vypadali asi tak, jak se dnes kreslí trpaslíci a permoníci.

Roční mzda nezkušeného námořníka činila 400 gramů stříbra, mzda zkušeného námořníka 600 gramů stříbra. Nebylo to moc, nekvalifikovaný dělník si vydělával 470 gramů stříbra. Námořníci však měli během cesty zdarma stravu a nárok na různé příplatky, například za přehazování obilí během plavby, aby se nezapařilo, dále za vykládání a nakládání nákladu. Měli také právo na lodi bezplatně přepravovat vlastní zboží, kterým obchodovali na vlastní vrub. Kapitán a kormidelník měli například právo na dvanáct sudů, lodní písař na šest a námořníci na čtyři sudy zboží.

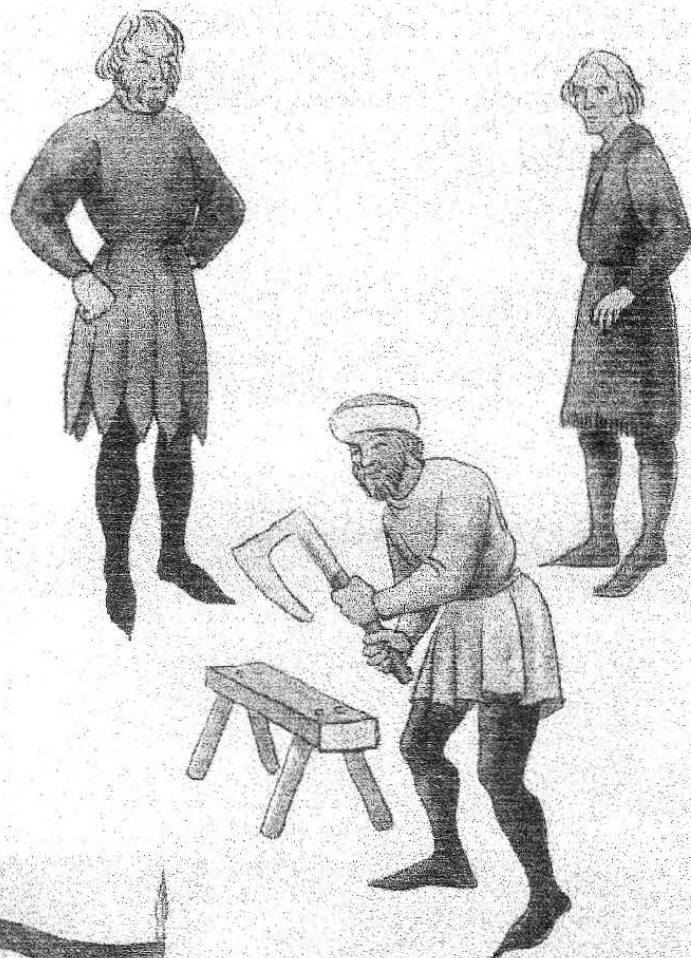
Členy posádky byli též tesaři, kteří se starali o údržbu a opravy lodi, zejména obnovovali těsnění. Plachtaři opravovali plachty, lodní písař sepisoval

nákladní listy a psal lodní deník. Na hanzovních lodích cestovali též lazebníci, kteří působili i jako ranhojiči. Velmi ceněným členem posádky byl lodní kocour, který měl na starosti myši a krysy v podpalubí.

Lodní kuchař nemusel mít příliš vysokou kvalifikaci. Podle hanzovního práva z roku se měly střídat rybí a masné dny. O masných dnech se vařil špek s hrachem nebo hovězí maso, o rybných dnech slanečci nebo tresky s krupicí, boby nebo hrachem. Lodní suchary tvořily železnou rezervu. Pít vodu námořníci nebyli zvyklí. Vyžadovali lodní pivo, které však bylo slabší než tzv. dobré pivo.

Kapitán mohl začít s nakládáním zboží, až když sehnal posádku. Zboží se kvůli riziku rozdělovalo na několik plavidel, takže na jedné lodi byl majetek i stovek obchodníků. Dopravní smlouva se zapisovala do městských knih a kromě toho se zhotovoval tzv. certr. To byly dva texty smlouvy na jednom listu oddělené náhodně vepsanými písmeny. Napříč nimi se oba texty oddělily nepravidelným řezem. Jeden text dostal

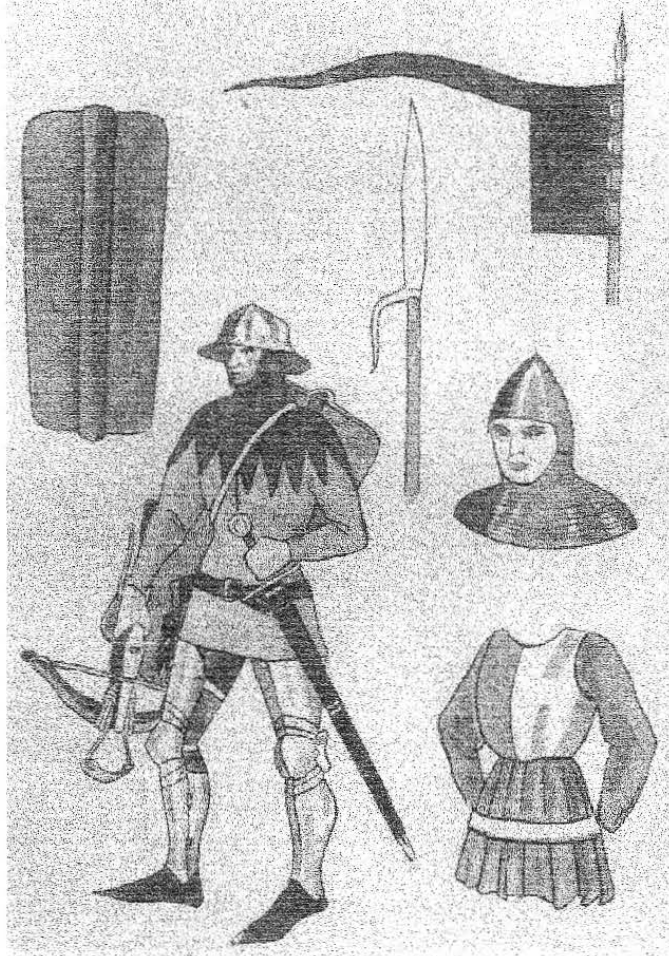

kapitán, druhý příjemce po kurýrovi. Pravost smlouvy se ověřovala sesazením rozříznuté listiny.

Dopravné, v průměru třetina i více hodnoty zboží, se platilo většinou až na místě určení podílem nákladu. Po dvou či třech dlouhých plavbách byly uhrazeny pořizovací náklady lodi. Za válek se dopravné zdvojnásobovalo i ztrojnásobovalo, protože bylo větší riziko ztrát a rostly náklady na obranu.

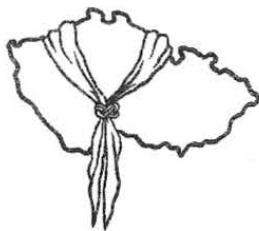
V dobách pirátského nebezpečí se na loď o 200 tunách kromě posádky nalodovalo asi třicet vojáků, ve válce až stovka plus dvacet střelců se samostříly. Obchodníci a jejich tovaryši nesměli na loď dříve, dokud si nevyřídili své obchodní záležitosti, dokud se nevyzpořádali a neseřadili závěť.

Alexandr Zimák: Hanza
Vezír:
Pro ty, kdo chtějí šít kukly:

první společný nakrojený den, aneb jak to bylo, jak to je a 20. 9. 2006 zase bude (-:

Ahoj kamarádi - skautky, skauti... Přidáváme se k těm kteří si myslí, že je dobré, aby skautování překračovalo hranice oddílů, středisek, měst... Den v krojích má být takovou akcí. Přijďte se k nám je to tak jednoduché. A v jednoduchosti je přece

krása...

Tak začíná náš úvodník na webu akce Dne v krojích a začínal článek ve skautských časopisech. V tu chvíli jsme pouze tajně doufali, že se najde dostatek skautů kterým dokážeme sdělit o co nám jde a těch které zblázníme do našeho nápadu.

Když jsme se po 3 týdnech od akce ohlédli zpět, přečetli si web, přelouskali vaše vzkazy, prohlédli vaše fotografie... Myslíme si, že to nebylo jen nějaké plácnutí do vody a to co jsme si předsevzali se nám podařilo. Propagovat skauty, ukázat skautské kroje, udělat akci při které podpoříme skautskou sounáležitost, akci při které budeme moci díky kroji poznat a navázat hovory s lidmi, se kterými bychom to třeba normálně neudělali. Neříkáme, že den v krojích je úplně ideálním prostředkem propagace skautingu, pro některé to může být do jisté míry malý happening, pro některé recese. Víme i to, že se našlo hodně z vás kteří se s akcí neztotožnili, které jsme nepřesvědčili, ale nemyslíme si, že by se naplnily některé „šedé, místy až černé“ myšlenky co vše se může díky naší akci stát. Upřímně řečeno, z reakcí na našem webu – kde se mohl vyjádřit každý – vychází Den v krojích dobře a proto jsme se rozhodli ho příští rok zase zopakovat. Říkáte si bezva! Fajn? Dejte si pauzu, nad(e)chněte se a pokračujte dál ☺.

Chtěli bychom, aby se nám do 20. září 2006 podařilo ještě několik věcí které by přispěly k tomu aby tato akce byla ještě lepší a bohatší. Naší snahou bude získat v jednotlivých městech „místní koordinátory“ kteří by se akce ujali ve vašem městě. Není to nic těžkého a udělá to hodně. V Olomouci jsme udělali např. velmi jednoduchou celodenní hru. Hrál se v celé Olomouci a spočívala jednoduše v tom, že každý účastník když potkal dalšího „nakrojeného“ skauta, zahrál si s ním „kámen-nůžky-papír“ a zaznamenal si buďto vítězství nebo prohru do hrací kartičky. Na druhou stranu kartičky se mu protihráč podepsal. Bylo velmi jednoduché vyrobit hrací karty a rozdat je na jednotlivá střediska. Dalším bonusem byl sraz na náměstí, který jsme zveřejnili v místním skautském tisku, na webových stránkách okresu a oznámili mailem..., sraz jsme vyhecovali pokusem o společnou fotku s co nejvíce skauty a hrami, které jsme si zahráli (dobrá byla klasická „evoluce“). Pokusili jsme se také o rekord, kdo přišel mohl se zapojit do živého řetězu, kterým jsme objali celou radnici v počtu 201 skautů. V Olomouci si skauti vyráběli také upomínkové kartičky, které si potom vyměňovali. Tím chceme říct, že ve chvíli když se toho někdo ujme, tak může být naše akce ještě daleko zajímavější. Poklonu chceme smeknout hlavně Brňákům, kteří nelenili a podle fotek které nám poslali si podobné dostaveníčko dali i u nich.

Některým z vás asi chybělo určité „sdělení“ ostatním (neskautům), proč tuhle akci děláme, nechali jsme to na vás jak se s nimi o toto podělíte, ale pokud by někdo přišel s pěkným nápadem jak tuto akci spojit se sdělením „proč zrovna já jsem skaut, co mě k tomu vede, co je to skauting...“, i tento nápadek bychom chtěli podpořit.

Z vašich fotografií které jste poslali do soutěží jsme viděli, že i v dalších městech padl Den v krojích na úrodnou půdu. A pokud si myslíte že ne, nezufojte, příště to i vás bude lepší. Víme jak to bylo před rokem v Olomouci, to byl takový rozjezd, ale letos už to mělo sílu, takže věříme že to příští rok bude lepší v celé republice. Třebas v Praze, kdyby bylo na ulicích tolik skautů jako v Olomouci, no představte si to.

Na webu dne v krojích www.skauting.cz/denvkrojich si můžete prohlédnout vítězné práce v soutěžních kategoriích které náš tým vyhlásil – fotografické, básniřské i co se prózy týče. Děkujeme všem, kteří nám poslali fotky, je bezva vidět tu neskrývanou radost, pana skauta ředitele ve vsetínské škole, Brňáci nakupující zmrzku u stánku v centru města, nemocná skautka v postýlce... Jen se nám zdály některé ty fotografie takové málo rozpořbované, na to jak známe skauty, ale věříme, že to podruhé bude určitě lepší, akčnější, s nápadem.

Junák pořádá spoustu krásných akcí, mnohé mají jistě hlubší sdělení, propracovanější program, barevnější obsah, přesto si myslíme, že by Den v krojích mohl být další naší společnou akcí.

A proto, nezapomeňte - nakrojený den č. 2 - 20. září 2006 – v československé verzi.

*Střelec, Cézi, Radar, Rýsováček, Komár a Radio
(a) nakrojení skauti okresu Olomouc*

Básnička

*Poček, skaute, co to je?
Hod' se honem do kroje!
Nech si svoje postoje
nedáme ti pokoje!*

Rýsováček, Olomouc

*Jdem do toho všeci
takže žádný keci!
Sbal si skautský věci,
je Den v krojích přeci!*

Den v krojích

20. září 2005... Tak tento den si budu pamatovat ještě dlouho. Je totiž spojen s celostátní akcí – Den v kroji. A samozřejmě já, jakožto správná skautka, jsem nemohla nevyjít ven bez našeho úžasného kroje (navíc mě jeho barva docela sluší!).

Ta myšlenka mi připadala mnohem jednodušší než samotný čin. Přece jen vyjít ven ve skautském, navíc do školy... To mi zavánělo všeobecným posměchem. Už od brzkého rána mi srdce svírala mrazivá nejistota. Bála jsem se, co na to řeknou spolužáci, ale zase na druhou stranu jsem byla povzbuzována mlčenlivými úsměvy svých rodičů. To by bylo, abych já, hrdinná skautka Lili, zbaběle ucouvla!

Hodila jsem si na svůj libivý obleček teplejší bundu a vyšla jsem do ulic, konkrétně na autobusovou zastávku. Chladný vítr mi jakžtakž pročistil hlavu a urovnal myšlenky. Nabyla jsem nové odvahy.

Na autobus jsem nečekala sama. Provázely mě zvědavé pohledy mých vrstevníků, ale žádný smích. „Vidíš, to je přece pozitivní,“ říkala jsem si a vyloudila jsem na rtech chabý úsměv, jímž jsem počastovala své sousedy.

Z cesty si mnoho nepamatuji, utápěla jsem se ve vlastních snech, jediné co vím je, že jsem na sobě cítila zraky všech okolo.

A bylo to tu! Školní dveře. Nebylo možno se otočit a utéct, vlastně jsem to ani neměla v úmyslu. Vkročila jsem tedy vstříc osudu.

Spolužáci se začali rojit a sedali do lavic. Hnědý šátek mě nějak začal škrtit. Věděla jsem, že dřív či později to přijde... A taky že ano. Do první hodiny zbývaly necelé tři minutky, když se ozval první nesmělý hlásek: „Co to máš na sobě? To je ten váš kroj?“

Rozzářila jsem se a jala se vysvětlovat, co dnešní den pro české skauty znamená. Trpělivě mě poslouchala, až se k ní přidaly další a další hlavy. Místo lidiček jsem před sebou viděla mnohohlavou saň. Stále jsem se však držela.

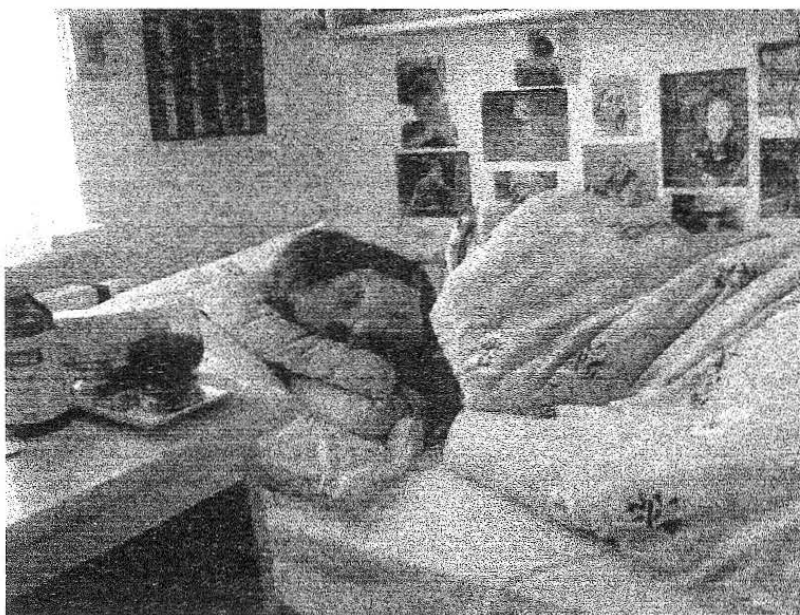
Začala hodina a přívál otázek ustal. Jen ale zazvonilo a byli tu zase – ti sedmnáctiletí kontrolóři paní módy a zaběhnutých pravidel. Naskočila mi husí kůže.

„Nač je ta šňůrka?... A proč je zelená?... Co je to za znak?... Proč tu máš tu výšivku?“

Díkybohu, tu nezávidihodnou situaci jsem zvládla. Vlastně jsem odpovídala s ledovým klidem. Jejich zájem mě překvapil i potěšil.

Ani neumím popsat, jak se mi ulevilo. Obrovský balvan mi spadl ze srdce. Nikdo se nesmál, jak jsem se původně obávala. Naopak, dopadlo to mnohem lépe, nad očekávání. Kroj se líbil (a má odvaha taky)!

Takže jak bych tenhle ten neobvyklý den zhodnotila? No, byl vskutku mimořádný a plný překvapení. Myslím, že napřesrok si to ráda zopakují.

Lili - Petra Štěpánovská, Ivančice

Jirka Hold – Amateur:

A zase plachty

aneb základní znalosti pro naše posádky

V minulém čísle KP jsem psal o tom, jak vázat plachty. Podnětem k tomu byly moje poznatky ze Seče, ze SKARE 2005. Dnes pokračuji povídáním o typech plachet, protože si přiznejme, kdo z posádek ví, jak se jednotlivé oplachtění lodí a typy plachet jmenují? Obrázky opět připojuji a hezky si počtete a poučte. Mimochodem, když jsem se zmínil o SKARE 2005, kdybyste někdo chtěl krátký videozáznam, tak mne napište na hkvs@volny.cz, mohu vám CD poslat. Samozřejmě, že zadarmo, nebudu vydělávat na skautech, to nechám na jiných, HI.....

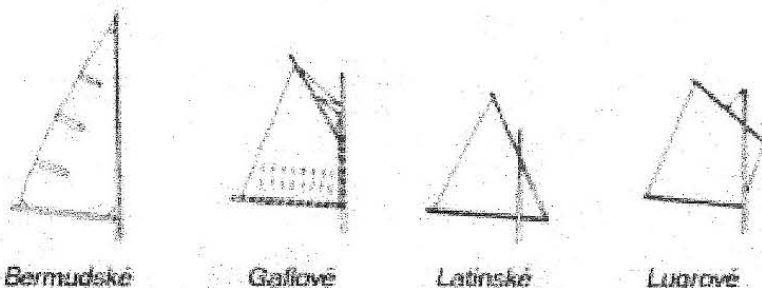
Tak teď o tom oplachtění (*takeláži*) a o plachtách:

Nejprve tedy o tvaru plachty a o jejím upevnění ke stěžni. (Poznámka: Víte vůbec, že na lodi máme *stěžeň* a na souši *stožár*?).

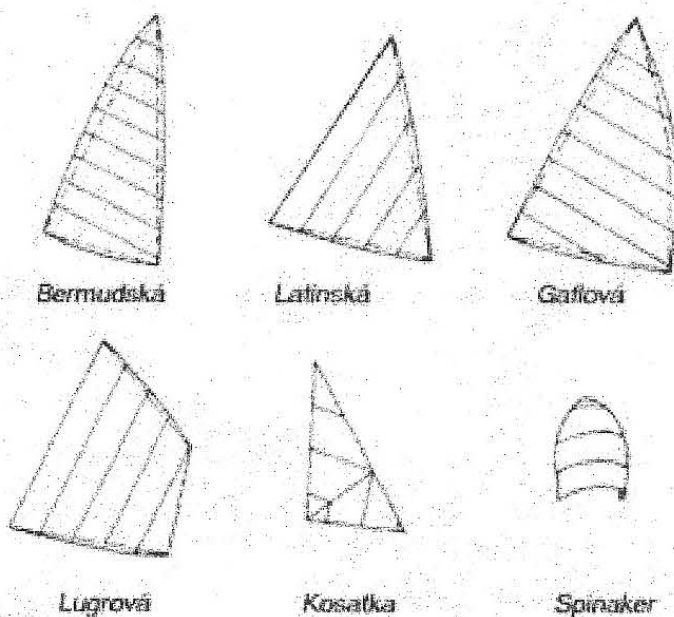
Na kvalitu obtékání hlavní plachty má částečný vliv i tvar plachty a způsob jejího upevnění ke stěžni. O tom byla již zmínka v minulém článku. Z hlediska aerodynamiky by bylo nejlepší, kdyby stěžeň nepředstavoval nějaký odpor a měl tedy nezanedbatelný průměr. On totiž mohutný stěžeň způsobuje víření v okolí náběžné hrany plachty a tak ovlivňuje rychlost i řízení plachetnice. Toto víření se ještě zhoršuje zavěšením plachty, když totiž mezi stěžněm a předním lemem plachty je mezera. Jak už víte, na starších větších plachetnicích, ale i na našich

P550 bývá plachta připevněna různě, třeba kovovým kroužkem, volně posuvným po hladkém stěžni nebo obtáčením onou "mádlšňourou".

Samozřejmě, že mezi stěžněm a předním lemem plachty tak vzniká ona neblahá "škvíra". Proto se teď tak, hlavně u regatových lodí, používá na stěžni drážka, do které se zasune vyztužený přední lem plachty. Druhý způsob je použití běžců, které jsou k lemu plachty přišity a na stěžni je připevněna kolejnička, ve kterých běžci běží. O připevnění plachty ke stěžni se vedou odnepaměti mezi jachtaři spory, který způsob je lepší. Až se zase setkáte na SKARE nebo na NAVIGAMU s našimi 550kami, všimněte si kolik způsobů připevnění plachty ke stěžni naše posádky používají. Prostě užasnete! A když se sejdou na příklad třeba Stopař, Efendi, Oskar, Sam, Flint nebo Turda a zavedete na toto téma

TYPY OPLAČTĚNÍ

TVAR PLACHET

řeč, uslyšíte, jak okamžitě vzplane spor o nejlepší způsob upevnění plachty! Co člověk, to názor a kdo to jednou vyřeší bude zralý na Nobelovu cenu.

Ale teď k těm typům plachet. Vynechám různé exotické typy oplachtění a věnuji se jen těm nejběžnějším, které můžete i vy na svých lodích použít. A třeba vyhrát i na SKARE soutěž o "Štit konstruktérů".

Dnes nejpoužívanější tvar hlavní plachty je pravděpodobně t r o j ú h e l n i k o v ý takzvaný b e r m u d s k ý. Někdy je toto oplachtění nazýváno také v y s o k o s t ě ž ň o v é, má totiž nejvýhodnější vlastnosti při křížování proti větru a vhodným upevněním předního lemu plachty ke stěžni se dosahuje i dobrý profil po celé výšce plachty a hlavně dobré obtékání. Vyšší těžiště plachty vyvolává sice větší klopný moment, ale našťastí se dá jeho účinek eliminovat. Plachta sama netvoří přesný trojúhelník, ale všechny lemy jsou mírně zaoblené, aby vytáhnutá (slangově: *vyhisovaná*) plachta dostala ve větru správný profil. Plachta se proto šije z několika pásů plachtoviny (slangově: *bány*).

Dalším také stále používaným typem je g a f l o v á plachta. Tahle plachta je v horní části připevněna na gaflové ráhno, to je zakončeno vidlicí (*gafle*), která se opírá o stěžeň a vytahuje se po něm nahoru. Také gaflová plachta má také všechny lemy zaoblené.

L a t i n s k á plachta má rovněž trojúhelníkový tvar a obě ráhna (vratiráhno i horní ráhno) přesahují svými předními konci stěžeň. Pásky téhle plachty jsou rovnoběžné se zadním lemem, zadní lem je rovný, přední a dolní lem jsou mírně zaoblené.

No, a pak tu máme dost populární l u g r o v o u plachtu, kterážto je takovou kombinací latinské a gaflové plachty. Má lichoběžníkový tvar, spodní (*vratiráhno*) ráhno je předním koncem upevněno ke stěžni, horní ráhno stěžeň přesahuje. Plachtovinové pásky (*bány*) lugrové plachty jsou rovnoběžné se zadním lemem plachty. Plachta má přední a zadní lem rovné, dolní a horní lem jsou zaoblené. Tenhle typ plachty jsme improvizovali již před válkou na našich dřevěných pramicích v legendárním Pátém oddílu vodních skautů, v PĚTCE. Používali jsme skautské hole a příkrývky a divte se, ono to opravdu jelo, jen ten vítr musel být trochu čerstvější!

Jakousi výhodou gaflového, latinského a lugrového oplachtění (*takeláže*) je nižší stěžeň a nižší těžiště oplachtění.

A ještě krátké vysvětlení: *Těžiště oplachtění* nebo také *střed oplachtění* je bod, ve kterém výsledná aerodynamická síla všech plachet působí *kolmo* na povrch plachty. Ale to už je trochu komplikovanější teorie plachtění a přesahuje rámec tohoto článku.

HAND FOR HELP o.p.s. LIBEREC

USILUJE O VYSLÁNÍ MOBILNÍ DĚTSKÉ AMBULANCE DO OBLASTI POSTIŽENÉ ZEMĚTŘESENÍM V PAKISTÁNU

Věříme, že stejně jako na počátku tohoto roku, ani tentokrát nezůstanou obyvatelé naší země lhostejní k obrovské tragédii a poskytnou nám buď potřebné vybavení nebo finanční prostředky, abychom mohli nakoupit nové zařízení a odjet se zdravotnickým a technickým týmem na pomoc postiženým.

Všem, kteří pomůžete, děkujeme předem.

Číslo našeho účtu, kam můžete zasílat finanční dary je:

35-988414309/0800

Sbirkové konto: 986 986 389/0800

info@handforhelp.cz

www.handforhelp.cz

kontakt:

Jana Eichlerová - tisková mluvčí HfH
+420 / 607 925 238

Zemětras

Orlí ulice je nevzhledná a zchátralá: Ač na dohled od centra, má pověst jednoho z libereckých romských ghet. Jdete-li od Hotelu Česká beseda k mostu, který překlenuje Nisu, narazíte na oprýskanou budovu, která vstupuje do ulice a ztěžuje její průjezdnost. Než se domu vyhnete, máte před sebou plechové dveře, které jsou stejně nevzhledné, jako celé okolí. Na dveřích je oranžový trojúhelník lemovaný nápisem Hand for help. Tady jsem omylem našel na pár dní působiště.

Když jsem na jaře psal Bratry nazvané Cunami a co dál, nečekal jsem, že nám matička Příroda dá letos tak jasné najevo, kdo je tady pánem. Respektive, v jejím případě paní. Doufejme, že se již vyřádila, protože po Srí Lance, kde pravda udeřila pár dní před koncem minulého roku, následovalo několik katastrof, které mají jistou míru gradace. Zápavy v New Orleansu sice nebyly tolik dramatické v počtu lidských ztrát, nastavily ale zrcadlo společnosti, která se pyšní nejlepšími technologiemi a největšími finančními zdroji. Obávám se, že v tomto konkrétním případě ona společnost neobstála. Maně jsem si v srpnu vzpomínal, na kritiku vlády Srí Lanky, za to jak zvládala cunami.

A pak přišlo zemětřesení v Kašmíru. Svět je již unaven letošními katastrofami. Prostředky na pomoc jsou vyčerpané, záchranáři unaveni. Jenže tohle je nejhorší z letošních pohrom. Nebyl tam Gott, Štědrý a další celebrity na dovolené, je to zapadlá horská oblast, kam nejzdí turisté, perou se o ni dva státy, určitě se tam ukrývá Usáma nebo jiný jeho teroristé z al Kajdy, takže něco tiskem proběhlo, ale neúměrně rozsahu tragédie. Cunami zasáhla relativně úzký pruh pobřeží a ostatní oblasti zůstaly zachované. Cesty nebyly zničeny, železnice byla narušena, ale škody byly relativně rychle odstraněny. V Kašmíru jde o rozsáhlé území, kde úzké horské silničky zmizely z povrchu země. Z pákistánské strany se záchranáři na postižené území dostávají expedičním způsobem. Jistá míra přístupu je z indické strany, ale tam v prvních chvílích vážla dohoda z vojenských důvodů. Jestli v New Orleansu úřady nezvládly první hodiny po katastrofě, tady ji nezvládají rovněž. Jenže z jiných důvodů. Podle zprávy UNICEF z místa katastrofy je podle oblasti 70-100% úředníků místní správy po smrti. Lékařský personál je pohřben v troskách těch několika nemocnic, které tu byly.

Skautský záchraný tým nabídl pomoc společnosti Hand for help, která působila již při zemětřeseních v Turecku, Íránu a po cunami. Jsa z Liberce, šel jsem tlumočit nabídku a odměnou jsem dostal židli, stůl, kus počítače a kousek telefonu. Tříměsíční výjezd polní dětské nemocnice vzniká v několika místnostech. V největší sedí Mirek Dolanský, který jediný má sám počítač a telefon. V ní přijímá hosty, telefonuje na ministerstva, ambasády, ale hromadí se v ní sebraný materiál. Jsou chvíle, kdy je zavalena plyšáky, o chvíli později člověk přeskakuje nemocniční lůžko nebo bedny léků.

Veškeré informace o personálu se sbíhají v malé kanceláři Jany Galoczové. Jana sice dojíždí z Prahy, po rodičích ale mluví maďarsky, jelikož vyrůstala na severu Moravy, hovoří polsky a po slonzačce. Než na její češtině toto zmatení jazyků není znát. Občas se vynoří ze své nory a s výkřikem: "Mám lékárníka" proběhne zbývající místnosti.

V poslední z místností sedí Jana Milučká, dobrá duše kanceláře. Kdokoli potřebuje něco napsat, poslat mail, fax, najít něco na internetu, přiběhne za ní. Jana nechá rozdělané práce a pomůže. V rohu vedle ní sedí Zuzka Kosařová, voják z povolání (zdravotní sestra, která byla na několika armádních misích a všech misích Hand for help). Má na starosti zdravotnický materiál. A tak obvolává farmaceutické firmy, výrobce lékařských přístrojů a nástrojů. Několikrát denně proběhne kanceláři Jana Eichlerová, jachtařka, novinářka a tisková mluvčí a Franta Schejbal. Jeden či druhý, táta a syn, psovodí záchranáři.

Inu, trávím v kanceláři trochu času. Míň než ostatní a přeci mám pocit, že padám na ústa únavou.

Píšu, telefonuji a modlím se, abych v tom zmatku nezapomněl na něco důležitějšího.

Byl bych rád, kdyby se mise povedla, protože lidé v Kašmíru potřebují pomoc. A také proto, že pro lidičky, které jsem jmenoval, to bude jediná odměna.

Mise do Pákistánu je pro nás, skauty, zajímavá ještě z jednoho důvodu. Zatím co na Srí Lance byl skaut jeden, nyní jsou mezi zdravotnickým personálem již tři. MUDr. Vanda Kalinová, MUDr. Jiří Jadrný (Jirja, který byl i na Srí Lance) a záchranář Jaroslav Fišer (Havran). Jemu jsem položil několik otázek:

Jezevec- Havrane proč jsi se přihlásil na misi do Pákistánu?

Havran- Protože si myslím, že je to jedinečná zkušenost, kterou člověk ve zdejších podmínkách nezíská. Pak je to taky změna oproti běžné praxi a možnost oživit si některé činnosti, které sem se naučil ve škole, ale v zaměstnání je nepoužívám.

Jezevec- Když jsi slyšel o možnosti účastnit se mise, musel jsi se dlouho rozhodovat?

Havran- Napřed ano, ale když kolega v práci řekl, že by do toho šel taky, tak už nebylo celkem co řešit. Prostě jsme si řekli, že to zkusíme.

Jezevec- Jsi profesionální záchranář. Troufáš si odhadnout, co Vás čeká?

Havran- Tak trochu ano. Po takové době od zemětřesení to bude spíš napravování, co bylo v akutní fázi ošetřeno jenom provizorně, a nezahojilo se tak jak mělo. No a potom samozřejmě běžná činnost dětského oddělení.

Jezevec- Otřesy se opakovaly, Kašmír je území, o které se bojuje, hodně se mluví o islámských radikálech.

Nebojíš se, že by Vám někdo mohl, třeba ze zoufalství, ublížit?

Havran- Kdybych řekl, že se nebojím tak bych kecal, ale osobně si myslím, že v současné situaci, která tam panuje, nemají místní lidé moc myšlenky na boj, ale spíš na to, jak přežít, a to může být ještě horší.

Jezevec

XIV. ročník Zamykání Doubravy

se konal v sobotu 29. 10. 2005.

- krásné podzimní počasí
- úsek Ronov-Žleby (6 km)
- účast Dědka Doubraváka
- křtění háčků
- 22 vodomilů, 14 lodí
- nejmladší 5letá dívka
- vodáci až z Ústí n/L

Úplný konec vodácké sezóny bude až 31. 12. při II.ročníku silvestrovského splutí.

Všechny zveme na XV.ročník Odemykání Doubravy 1. 4. 2006.

Ahoj Franta-Bohr a skauti Ronov.

Seznam akcí pro skautský rok 2004/2005 – AKTUALIZOVÁNO

2. 12. 2005 17:00 - Rozšířené výjezdní zasedání HKVS a Komodorů - Tortuga v Nymburce
listopad 2005 – Závěrečný víkend LŠ VS - Kapitánské zkoušky – Nymburk

1. 4. 2006 – XV. ročník odemykání Doubravy

28. 4. - 1. 5. 2006 - SKARE - Seč

8. – 11. 6. 2006 – Navigamus 2006

16. 9. 2006 – přebor VS České republiky v rychlostní kanoistice v Pardubicích - po závodě je možnost splutí Opatovického kanálu na trase Bohdaneč-Opatovice. Krajská kola uskuteční komodoři do 1. 9. 2006.

28. 9. 2006 – závod Napříč Prahou přes 3 jezy

Prosím všechny, kdo pořádají nějakou akci, aby své příspěvky posílali na mailovou adresu mabab@seznam.cz nebo na kapitanskaposta@seznam.cz. Také prosím o případné doplnění podrobností.

Děkuji Majda

Zápis z rozšířeného jednání KVS s komodory v Kozmicích dne 15. 10. 2005

Přítomni: Vezír, Proffeseur, Myšák, NaJa, Amateur, Datel, Jupp, Pinda, Flint, Ali, Pytlík, Mao, Děda, Sam
Projednány následující body s přijetím závěrů:

1. Vracení půjčky SHP na vývoj Severky ve výši 40.000,-Kč. Návrh předložila a zdůvodnila NaJa. Návrh odsouhlasen hlasováním v počtu 13 pro 1 se zdržel. NaJa pověřena KVS realizací přijatého závěru. Termín do 15. 11. 2005.

2. Komodoři nepředložili zprávy z krajů. Vezírovi byly předloženy návrhy na vyznamenání činovníků vodních skautů. Návrh bude KVS projednán na zasedání 3. 11. 2005 v Praze. Vezír připraví podklady.

3. NaJa informovala o založení nového účtu KVS u EBanky v Praze č.ú. 66655333/2400 a pomoci SHP při jeho zrušení.

4. Plán akcí není dle sdělení komise kompletní. KVS žádá komodory krajů o jeho doplnění. Termín do 25. 11. 2005. Výstupy zaslat Dědovi, který připraví souhrnný kalendář akcí do jednání na Tortuze 2. 12. 2005.

5. Pořadatelé kurzů vodáckého minima v roce 2006 (Pardubice apod.) předloží na jednání v Tortuze návrhy na jmenování vysokých vládních komisařů pro tyto vzdělávací akce.

6. Datel informoval o vzdělávacích akcích VS v roce 2006 – LŠ a NA

7. Komodoři, kteří neobdrželi databázi vodních skautů v elektronické podobě, se neprodleně ozvou Vezírovi, který jim ji znovu zašle.

Zapsal: Michal Mertens - Myšák
Schválil: Mgr. Vladimír Cvrček - Vezír

Zápis ze vzdělávacího semináře K + K v Kozmicích ve dnech 14. - 16. 10. 2005

Pátek 14. 10.

Zahájení provedl ve 21:00 br.Hogan. Přítomní kapitáni doplňovali předpokládaný počet účastníků svých kvartýrů nebo začlenění oddílů a přístavů do sestavy kvartýrů. Probíhala aktualizace adresáře vodních skautů. Byl promítán film ze 4. Západočeského jamboree. Kapitáni zahájili jednání v rámci kvartýrů o programu a zabezpečení akce.

Sobota 15. 10.

Ve čtyřech blocích bylo provedeno školení K&K z oblasti práva se zaměřením na bezpečnost při práci s dětmi, uzavírání smluv, povinné zákonné revize objektů kluboven apod. V rámci semináře byly lektorkou ss.Černoškou zodpovězeny dotazy z pléna a nabídnuta pomoc a konzultace v případě potřeby.

Datel přednesl závěry z koncepce novelizace řádu pro vzdělávání činovníků. Je sestavena nová pracovní skupina k přepracování celého řádu. Vodácké doplňky, tak jak je předkládáme jsou obecně komisí akceptovány. Je nutné je dopracovat. K tomuto úkolu předloží výchovní zpravodajové KVS ve spolupráci s Datlem koncepci zpracování včetně termínů a personálního návrhu zabezpečení. Termín 2. 12. 2005 na jednání v Tortuze.

12:50-13:50 proběhlo zasedání a jednání Velké rady SHP, která schválila ukončení činnosti k 31. 12. 2005. Ukončení činnosti včetně všech legislativních kroků na úřadech v bankách a převedení majetku SHP na KVS zajišťuje br. Filip – Banán. Vezír poděkoval členům a hlavně vedení SHP za jejich činnost v uplynulých letech.

14:00-16:00 – prohlídka prostorů Navigamu 2006 včetně zapracování připomínek v oblasti rozmištění jednotlivých kvartýrů, technického zázemí, prostoru uzavření pro veřejnost, prohlídky Hlučínského náměstí.

16:00-18:00 Zprávy zpravodajů štábu Navigamu

Br. Ivanem Fabíkem a ss.Janikulou byly představeny internetové stránky Navigamu, dále forma elektronických přihlášek a jejich úprava po připomínkách z pléna. Na titulní stranu stránek doplnit logo VS (sendvič). Byly představeny návrhy triček, odznaků, nášivek a samolepek Navigamu ze strany organizátorů (štábu) a Vezíra – pečť. KVS si vyhrazuje právo rozhodnout po posouzení dalších nabídek o výrobě suvenýrů na jednání v Tortuze 2. 12. 2005. Účastníkům byl předložen návrh rozpočtu akce a účastnických poplatků ve variantě A, B, C spolu s možností doplnění nebo úpravy položek včetně návrhů výše účastnického poplatku a co bude jeho součástí.

Stránky Navigamu: www.skaut.cz/navigamus

Jsou připraveny vzory sponzorských dopisů. Kde je předpoklad úspěchu ať ve finanční nebo materiálové oblasti hláste se o texty u Janikuly.

Vzhledem k nerozhodnému stanovisku při hlasování kvartýrů bylo řídicím kvartýrem Lübeck přijato následující rozhodnutí v oblasti barvy triček účastníků:

Trička budou v barvách kvartýrů tzn. přidělení barev takto:

Lübeck – štáb, servis apod .	- barva žlutá
Branibory - Pomořany	- barva červená
Prusy - Livonsko	- barva zelená
Porýní – Vestfálsko	- barva modrá
Sasko - Maklenbursko	- barva hnědá

Dále bylo účastníky semináře K+K rozhodnuto a schválena výše účastnických poplatků:

Závěr: Účastnický poplatek ve variantě A je 550,-Kč/účastník. Výsledek hlasování. Hlasovalo celkem 80 účastníků semináře takto: pro variantu A- 75 ano ,B- 2 ano,C- 0, zdrželo se 3.

Výše poplatku pro servisní tým zatím nebyla stanovena. Je v kompetenci štábu v přímé návaznosti na naplňování příjmové části rozpočtu!!!

V rámci rozpočtu byl kvartýrům na program přidělen finanční limit ve výši 2000,-Kč/kvartýr.

V ceně účastnického poplatku je celodenní strava, tričko, odznak, nášivka, samolepka. Poplatek nezahrnuje vstupy a dopravu na nabídnuté doprovodné akce - návštěva opevnění v Darkovičkách 6 km, Hornického muzea - 4 km, lanového centra apod.

Stencem byl představen záměr náplně akce na Hlučinském náměstí – konkretizace je dopracována s Datlem a Vezírem, dále se řeší vyvicholení akce v nedělním dopoledni včetně sjednacího prvku, směnný kurz k centrální měně, směnnáry, vklady do her a soutěží, bonita nabídky, dobové doplňky kvartýrů.

Byly rozdány modelové stavebnice KOGY a představeny historické plachty s návrhem křížů v barvách kvartýrů a uspořádání regaty replik kog s těmito plachtami. Podrobnosti budou uveřejněny v KP.

Návrh programu:

Čtvrtek: presentace aktivit kvartýrů – kdy, kde, co, kapacita – forma nástěnky, hra k získání informací

Pátek: hry a nabídka činnosti v kvartýrech, 2 hry Lübeck, večerní hra Lübeck

Sobota: dopoledne – hra a aktivity na náměstí, nabídka doprovodného programu, odpoledne programy v kvartýrech, večer figurální plavba na hladině šterkovny.

Neděle: Odkaz Hanzy-návaznost na EÚ

Na jarním semináři K + K představí kvartýry své hry včetně kapacitních možností. Lübeck je připraven volně kapacity vykrýt.

Byl představen nový zpravodaj štábu pro služby: br. Radek Blažík –středisko Havířov, který začíná práci v oblasti služeb.

Před večerí byly s pomocí dataprojektoru, Sama a Flinta představeny práce na Severce. Předpoklad spuštění na vodu a předvedení veřejnosti – Navigamus 2006. V současné době je možno u Tridentu již objednat laminaci spodní části (trupu) lodě.

V 18:00 byla uzavřena možnost výběru kvartýrů ze strany oddílů a přístavů. Proti rozpisu nedošlo ke změnám i když po dojití nových přihlášek se předpokládá zařazení vzhledem k vyvážení počtů kvartýrů dle uvážení pořadatele.

Ne všichni vyplnili předpokládané počty účastníků přesto prostá rekapitulace dle odevzdaných podkladů:

Branibory-Pomořany: cca 150 osob. Počty neuvedla Modrá kotva Hodonín

Prusy-Livonsko: cca 35 osob. Počty neuvedl nikdo mimo Modré kotvy Liběchov. Tzn. Brandýs, Benátky n/J

M. Boleslav, Kolín, Nymburk, Opava, Dohoda-Štitina, Milovice, Neratovice

Porýní – Vestfálsko: cca. 170 + 20 zahraničí. Počty neuvedly Třebíč, České Budějovice, Uh. Hradiště,

Kroměříž, Žďár nad Sázavou a 3. a 8. přístav Ostrava Zlatá laň a Viribus Unitis

Sasko-Maklenbursko: cca 80 + 50 zahraničních. Počty neuvedly Vysoké Mýto, 4. PVS Praha, Nové Město nad Metují.

Závěr: Orientační počet účastníků k 16. 10. 2005 je 435 našich a 70 zahraničních, tzn. celkem 505 osob bez štábu a servis týmu.

Důležité pro oddíly a přístavy: Kvóty posádek za oddíl nejsou pro rok 2006 stanoveny, tzn. že počet účastníků z těchto organizačních jednotek není omezen žádným limitem!!!

Po večerí proběhla jednání v kvartýrech o doprovodném programu a volba primátorů.

Závěr: primátoři kvartýrů předloží na jednání v Tortuze 2.12.05 osobně nebo prostřednictvím svých zástupců návrh programu s uvedením názvu soutěže nebo závodu a stručným popisem. Cílem je zabránit duplicitě např. u rukodělek.

Zápis z jednání sportovní komise

Termíny akcí v roce 2006:

16. 9. 2006 – přebor VS České republiky v rychlostní kanoistice v Pardubicích. Po závodě je možnost splutí Opatovického kanálu na trase Bohdaneč-Opatovice. Krajská kola uskuteční komodoři do 1. 9. 2006.

Do celostátního kola postupuje vždy 1 (vítězná) posádka z každé kategorie.

V důsledku konání Navigamu se nebude konat závod Kolínská pádla

28. 9. 2006 – proběhne závod Napříč Prahou přes 3 jezy

28. 4. - 1. 5. 2006 - SKARE - Seč

8. - 11. 6. 2006 – Navigamus Hlučínská šterkovna

Jak je uvedeno již výše v textu, je nutno Dědovi doplnit další termíny akcí pořádaných vodními skauty v roce 2006.

Zápis z jednání technické komise

1. **Severka** – dokončena spodní část trupu a kostra paluby. Obšívka paluby bude dokončena do 7. 11. 2005. Maketa bude převezena do Tridentu Plzeň, který provede otisk paluby. CP a materiál související proplatí KVS Flintovy 2. 12. 2005 na Tortuze po předložení dokladů. Po výrobě kopyta bude model dokován, ostrojen a zajet. Veřejná presentace na Navigamu 2006. Proplácení dalších nákladů na prototyp bylo projednáno s KVS. Jsou vytvořeny předpoklady pro financování dokončovacích prací plujícího modelu. Po zajetí lodi bude dořešena poloha a velikost výztuh a výkresová dokumentace laminátového trupu. Po dokončení první lodi bude zahájena homologace u SPS.

2. Komise žádá o odpovídající presentaci lodí P550 a Severky na jednání vodních skautů EUROSEA 2006 formou fyzického představení plavebních vlastností včetně přítomnosti posádky a konstrukčního týmu.

3. V roce 2005 byla zahájena homologace P550 jako třídivé lodi mládeže Českého yacht klubu. Přihláškové jednání probíhá úspěšně. V současné době je požadováno předání kompletní technické dokumentace.

V průběhu jednání byly přístavy předávány příspěvky na provoz KVS. Stav v plnění vyhlášky a odvodech příspěvků bude uveřejněn v lednové KP. Podklady připraví NaJa. KVS upozorňuje oddíly a přístavy VS, které se registrovaly jako 02 – vodní na povinnost plnění této vyhlášky k odvodu částky 10,-Kč/osobu.

POKUD PROBĚHLA JEŠTĚ NĚJAKÁ KOMISE, PROSÍM O ZASLÁNÍ ZÁPISU NA mabab@seznam.cz. POKUD NEPROBĚHLA, PROSÍM POUZE O POTVRZENÍ.

Děkuji, Majda

Neště 16. 10.

1. Profesor provedl představení Námořní akademie VS ročník 2005 – na velmi dobré úrovni. Po přeložení do angličtiny by to mohlo být presentováno v rámci EUROSEA 2006

2. **Byla oznámena jména primasů jednotlivých kvartýrů:**

Branibory-Pomořany: republika – nemá primátora

Prusy-Livonsko: br. Bimbo

Porýní-Vestfálsko: br. Flint

Sasko-Maklenbursko: br. Děda

3. Požadavek štábu na nápady pro disciplíny servis týmu a R&R

4. **Výstup výchovné komise** – dokončeno OČK divoká voda a Datel předá finální verzi komisi pro ŘVČČ

5. Nabídka možnosti platby účastnického poplatku na Navigamus již v tomto roce 2005 – faktury vystaví Ivan Fabík

6. Možnost u přihlášek uvádět všechny velikosti triček včetně XXXL, bude vytvořena rezerva ve velikostech a barvách

7. Vezír seznámil účastníky o jednání náčelnictva – novelizace ŘPVČČ, presentace co je a co není skauting

8. Na základě jednání programového týmu se štábem bude na Tortuze 2. 12. 2005 rozhodnuto o umístění kvartýrů na reálné ploše tábořiště.

9. Závěry k Navigamu a jednání KVS je nutno ihned umístit na stránky Navigamu a KVS

10. Vezír osloví zahraniční odbor k dotacím pro účastníky EUROSEE 2006 ve Finsku. Splnit neprodleně!!

11. Seminář pozdravil starosta obce Kozmice

12. **Zprávy technického zpravodaje štábu br. Knara k Navigamu 2006:**

Každý kvartýr zajistí 2 stany (hangáry) s celkovou kapacitou ukrytí pro cca 100 osob

Nabídka možnosti různých časů budičku z důvodu možnosti nárázové kapacity sociálních zařízení

Seminář doporučuje důrazně zvážit navýšení kapacity a počtu mobilních sociálních zařízení, jednat o možnosti slev s distribuční firmou, popř. ředitelstvím v Brně. (TOI-TOI)

Tech.tým nabízí materiál – kulatinu na stavbu bran. Na jarním semináři K+K vnesou kvartýry konkrétní požadavky co do objemu, délky apod.

Pro výškové aktivity je nutná nabídka přístavů v oblasti horolezeckého vybavení – lana, osmy, sedáky, karabiny apod.

V prostoru areálu bude postavena tribuna, nářadí a doprava materiálu zajištěna, Pro 500 osob najednou jsou zajištěny stoly a lavice. Kvartýry pro své objekty požadují pивní sety. Jako vstupní jasně identifikovatelný objekt je navrhováno vykasané TEE PEE. – kdo jej dodá???

Z strany tech. týmu je požadavk na zajištění polních umývárčn – jednat s hlučínskou vojenskou základnou-štáb.

Přítomnost servisního týmu od středy 7. 11. 2005 16:00 na místě

13. **Zpráva týlového zpravodaje br. Dalise:**

Teplá strava bude vydávána do jednorázového plastového nádobí. Likvidaci jako tříděný odpad zajistí zpravodaj pro služby cestou odborné firmy. Pitný režim zajištěn. Jedná se o zajištění přepravních beden pro rozdělování stravy. Stravovací model dle schválení vzor Západočeské jamboree 2005. Dalis shromažďuje návrhy pro jídelníček vegetariánů, stejně jako nabídky levnějších potravin na adrese dalis.zeman@quick.cz. V jednání je odběr balené pitné vody pro účastníky s distribučními firmami.

14. KVS žádá nabídku od přístavů na konání jarního semináře K+K 2006. Nabídku včetně konkrétních finančních požadavků předložit komodory 2. 12. 2005 na jednání v Tortuze.

15. Po vyčerpání programu Vezír jednání semináře ukončil v 11:30.

KVS chce tímto poděkovat přístavu Eskadra Ostrava a dalším činovníkům za přípravu jednací místnosti, zázemí akce a doprovodného programu i přes to, že nebyl účastníky využit.

Zapsal: Myšák
Schválil a doplnil: Vezír

Zápis z jednání KVS v Praze dne 28. 9. 2005

Přítomni: Vezír, Myšák, NaJa, Majda, Amateur, Běďa

Program:

- předání dotazů a problémů k semináři K+K v oblasti práva
- předání žádostí o půjčku z rizikového fondu – pro oprávněné přístavy
- zajištění průběhu semináře - kontrola
- zprávy z náčelnictva
- doplnění návrhu programu jednání KVS do 12/2005 zpravodajové KVS
- předání databáze VS komodorům proti podpisu – zajistí Vezír
- žádost o dotaci pro OJ, které přešly na podvojně účetnictví – předá NaJa na EO Junáka do 10. 10. 2005!!!

Závěry:

- dotazy k oblasti školení k právu nepředány
- o půjčku z rizikového fondu nepožádal žádný oprávněný subjekt
- seminář K + K v Kozmicích zajištěn včetně zpracování hlášení vzdělávací akce – zajistila NaJa vedením semináře v pátek do příjezdu Vezíra je pověřen br. Hogan
- návrh programu jednání KVS nebyl doplňován-koncensus s předloženým programem
- žádost o dotaci za zavedení podvojně účetnictví byla NaJou ne EO ÚRJ podána

zapsal: Myšák

Kapitánská pošta 2005/2006

Informační zpravodaj vodních skautů a skautek. Vydává HKVS vlastním nákladem jen pro vnitřní potřebu.

Příspěvky zasílejte na adresu:

- Ing. Zdeněk Hájek, Štěpánská 16, 110 00 Praha 1 (diskety s texty + čitelné papírové předlohy, obrázky).
- M. Babóová, e-mail: mabab@seznam.cz, kapitanskapošta@seznam.cz: texty - *.TXT, *.RTF; obrázky - *.JPG, *.TIFF, *.CDR (v křivkách), *.GIF

Sazba: Markéta Babóová

Tisk: Tiskárna Ralsko, s. r. o., Mimoň, Malá ul. 168/III, PSČ 471 24, tel./zázn.: 487 862 704 Evidováno u Ministerstva kultury ČR pod číslem: MK ČR E 16100.